

RUTEN SKIKLUB

ÅRGANG 43

DECEMBER 2010

*Sommeridyl på Ruten Fjellstue
i august 2010*

RUTEN SKIKLUBS MEDLEMSBLAD 2010

REDAKTION & LAYOUT

Flemming Koue

Tlf.: +45 43 90 18 19 - E-mail: flemming.koue@get2net.dk

OBS! Sidste frist for bidrag til Skibladet er altid 1. november

MEDLEMSADMINISTRATION

Michael Rolf Jacobsen

Tlf.: +45 45 76 00 23 - Mobil: +45 23 62 24 77

E-mail: michael@rolfjacobsen.dk

Bankkonto nr.: Reg.1551 nr. 4162250

Forsidebillede: *Flemming Koue*. Øvrige billeder: *Arthur - Ruten Fjellstue samt mange trofaste medlemmer af Ruten Skiklub.*

Indholdsfortegnelse	Side
Sommeridyl på Ruten Fjellstue	1
Redaktionelt	3-4
Formanden har ordet	5-6
Værtskabet på Ruten - år 2010 og Brev fra Berit	7-17
Referat af generalforsamling 2010	18-23
Ruten Skiklub Regnskab 2009	24
Bliv medlem af Ruten Skiklub / Medlemskontingent	25
Annonce: Vandretur i Huldreheimen	26
Ouverture til vandretur	27-32
En entertainer bli'r 70 og Et stort tillykke!	33-34
Noget for ølhunde	35
Rapporter fra ugerne 3, 4, 6, 7, 8, 9, 30 og 32	36-60
Mindeord	47
Glæden ved langrend	61-62
Rapport fra webmasteren og tillykke med lille Emma	63
Bokmål og nynorsk - Den norske språkforvirringen	64-66
Annoncer	67-68

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE

Ruten Fjellstue - N-2658 Espedalen, Norge

Telefon: +47 61 29 73 20 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

Redaktionelt

Hvad er nu det? – Skulle der ikke have været et vinterbillede på forsiden af bladet? Det plejer der jo ellers at være. Det er jo da et blad for en skiklub - eller hvad? - Men bare rolig, vinterbilleder vil der dog være nok af i bladet.

Nej, i år har redaktøren tilladt sig at bringe et sommerbillede på forsiden af Skibladet. Ved en nærmere betragtning er detaljerne dog sikkert genkendelige. Stamperne med den lille charmerende omklædningshytte og så søen, som nok de færreste vinterbesøgende aner eksisterer lige netop her.

Men Ruten Fjellstue har jo også et liv uden for snesæsonen, hvor de fleste jo kender området fra. Her i bladet vil redaktionen imidlertid nu også gerne slå et slag for sommermånederne juli, august og september. Det er også ganske i pagt med klubbens formålsparagraf. Ruten Fjellstue og den venlige vildmark har på denne årstid ganske meget at byde på. Mange af de steder, hvor man om vinteren kun kan færdes på ski, kan om sommeren også befærdes i bil. F.eks. Peer Gynt Vegen, vejen til Storhøliseter via Slangen, Jotunheimvegen for blot at nævne nogle få eksempler (alle steder skal der dog betales bompeng). Andre steder kan man slet ikke genkende. Om sommeren får man her - og andre steder i landskabet - nogle unikke og helt an-

dre naturoplevelse end om vinteren. Det kan fint anbefales. Et besøg i Helvete om sommeren er en stor oplevelse, også - eller specielt - for børn; Bjørnstjerne Bjørnsons hjem i Aulestad er netop genåbnet efter en gennemgribende restaurering, eller bare en tur i bil (eller på cykel) ad Jotunheimvegen (til Bygdin) er en naturoplevelse helt i særklasse.

I år indeholder Skibladet derfor flere bidrag fra sommermånederne. Det ser nemlig ud, som om flere af skiklubbens medlemmer har fået øjnene op for sommersæsonen. Vi henviser derfor specielt også til det kommende års vandretur i september (se side 26-32), som de erfarne arrangører Ole og Therese (fra uge 8) har prøvevandret i august 2010. Godt nok kan det da regne i august, men så er det jo bare at tage regntøjet på. Værre er det heller ikke!

Berit og Arthur vil helt sikkert også glæde sig oprigtigt over at huse Skiklubbens medlemmer på andre af årets tider. Betjeningen er som sædvanligt helt i top – vejret tilladende endda med norsk kokekaffe i det fri o.m.a.

En sommerferie i kendte og skattede omgivelser, men som alligevel er helt anderledes. Garanteret!

Flemming Koue

*Et særdeles
velkendt pa-
norama i
sommer- og
vinterdragt!*

*Begge billeder
er fra 2010.
Hvad der er
flottest, må vel
siges at være
en smags sag.
Men flot er det
i hvert fald!*

**Redaktionen takker mange gange alle
flittige skribenter samt annoncørerne for de
mange bidrag til dette nummer af
Ruten Skiclubs blad!**

**Bestyrelsen har besluttet, at samtlige numre
af Skibladet vil blive scannet og lagt ud på
klubbens hjemmeside!**

Formanden har ordet

Jeg var i Helsingfors i går, og det var netop dagen, hvor den første frost ramte byen - og samtidig kom de første snekorn. Jeg løb en tur langs med havnen, og den frostklare morgen sendte straks tankerne mod vest - til Espedalen, som vi alle kender. Nu hvor vinteren nærmer sig, ja, så er der jo ikke så lang tid til, før bilerne atter pakkes, og kursen sættes mod Peer Gynts Rike.

Mange af medlemmerne i Ruten Skiklub har været gæster på Ruten Fjellstue i årtier - ja, mange af os er kommet troligt hvert (eller næsten hvert) år - og mange er endda også begyndt at komme om sommeren. Flere familier kommer ikke længere kun som én generation - men som 2.-3. og vist nok også 4. generation på én gang.

Vi bliver ved med at komme på Ruten Fjellstue, fordi vi bliver mødt af et engageret værtspar, fordi vi ved, at maden er lækker, fordi vi har venner blandt de øvrige gæster, fordi vi ved, hvilke gulvbrædder der knirker, og hvilke løjper, der bliver iset, når vinden kommer fra øst, og solen står lavt - ja, kort sagt, fordi vi har fundet et sted i Norge, som har givet os alle

utroligt mange dejlige oplevelser.

Og i en verden, hvor tingene ændrer sig med lynets hast, hvor forandring ikke blot er en tilstand, men et krav, ja så vil mange nok betegne os som konservative. For hvem pokker gider tage på ferie det samme sted år efter år? Og hvem pokker gider egentligt stå på noget så umoderne som langrend-ski?

Svaret er, at det gør medlemmerne af Ruten Skiklub. For os er Ruten Fjellstue ikke blot en feriedestination - men et fast holdepunkt i vores liv. Vi ved, hvornår vi skal derop, vi ved, hvilket værelse vi får, og vi ved, hvornår menuen står på kylling eller karbonader. Det er et sted, hvor vi lægger dagligdagens stress og jag bag os, nyder naturen, nyder hinanden - og nyder at koble af. For når vi kravler op mod Bingsbu, eller tager det lange glide ned i Hestådalen, må folk godt kalde os konservative. Det er her, vi lever - det er her vi indånder den friske fjeldluft, som giver os strøm på batterierne til livet derhjemme.

Men udviklingen er ikke sat i stå på Ruten Fjellstue. Mit indtryk er, at udviklingen bliver tøjlet og be-

arbejdet af Berit og Arthur, således at alle gæster altid føler, at de kommer tilbage til den Fjellstue, de forlod sidste gang, kursen blev sat mod Danmark. Og når vi ser tilbage, kan vi godt se, at der sker en nænsom udvikling af Fjellstuen. En udvikling, som er nødvendig, men med dygtig hånd håndteres af Berit og Arthur.

Hvem havde for 20 år siden troet, at Fjellstuen også skulle huse et bryggeri? Og havde man dengang fantasi til forestille sig, at Fjellstuen tilbød trådløst internet på værelserne? Som stamgæster bør vi prise os lykkelige over denne udvikling - for hvis man ikke udvikler sig - ja, så afvikler man sig.

Udviklingen har heller ikke stået stille i Ruten Skiklub. En ny bestyrelse har sat sig ved arbejdsbordet. Jeg syntes, vi har fået samlet et godt hold, med masser af ung spirit, sammenholdt med den ældre generations erfaringer. Joh - vi

har mange gode diskussioner - og tak, fordi I ønsker at tage et nap med.

Et af bestyrelsens ønsker er, at skiklubben skal øge tilslutningen til vores generalforsamling. Det er en rigtig hyggelig aften, hvor vi mødes og har det sjovt og spændende. I år vil vi forsøge med et nyt tiltag, nemlig at kåre det bedste foto fra Espedalen. Vi konkurrerer i to kategorier – ”Den sjove” - og ”natur og omgivelser”. Så fat digitalkameraerne, og skyd løs på løjperne. Der er gode præmier på spil. Du vil kunne læse mere om, hvordan du deltager i konkurrencen, når du besøger Ruten Fjellstue, eller skiklubbens hjemmeside. Så husk endelig at sætte kryds i kalenderen den første mandag i maj måned. Vi glæder os til at se dig.

På bestyrelsens vegne vil jeg ønske alle medlemmer en rigtig god skisæson.

Christian Skipper

Værtskabet på Ruten år 2010

Arthur og Berit Bredli

Brev fra Berit

Kjære Ruten venner!

Et år er igjen gått, det er høst, om enn litt tidlig høst enn det pleier å være når jeg skriver. Har lært av redaktøren, at det kan være en godt ting å være ute i god tid! - Fargene er kommet i fjellet, det har vært mye fuktig vær, men siden vi i månedskifte august/september fikk en skikkelig frostnatt, har vi hatt mere sol, og klare dager.

Vi fikk en vinteruke i midten av september, hvor det faktisk lå sne i fjellet og helt ned på tunet her i en hel uke. Så kom efterårsferien og

Mærkning af Willy-stien fra Ruten-toppen til Bingsbu.

da kom regnet og tåken også. Utover i oktober har vi hatt mye fint

vær og innimellom streng kulde. Vi har gått mange flott turer, både korte og lenger. Arthur og jeg har også fått merket Willy-stien fra Ruten toppen og ned til Bingsbu, noe som vi har snakket om i flere år. Nå er det gjort!! Det er altså kun en sommersti, ikke prøv den til vinter.

Vinteren 2010 gikk veldig bra, flott vinter med mye snø, om enn i overkant med kulde, men det vet vel danskene alt om, som hadde tidenes sne- og kuldevinter selv. Vi hadde faktisk 4 uker i trekk hvor gradene ikke var under -20!! Det fikk vi lov å merke også på olje- og strømregningene kan jeg love.

Man venner seg også til en annen måte å leve og bo på. Det var bare å ta et ekstra lag med ull på kroppen hver dag. Jeg brukte ulltrøyer under uniformen også på kjøkkenet. Vi brukte mye mer brenne i vårt eget hus enn vi har gjort i de 9 år vi har bodd her. Og ved hver vareleveranse var det bar å stille opp og få

Her arbejdes hårdt med fladbrødet, så her behøves næppe uld på kroppen for at holde varmen.

varene inn fort som fy, ellers var det frosne agurker og melk med isbiter i

Vi håper på en god vinter 2011, men bare ikke så kald, vær så snill. Vinteren kom jo rekordtidlig siste høst, det fikk jeg også fortalt i mitt forrige brev, vi satte vinterdekk på bilen 3. oktober og fikk ikke tatt dem av før første uke i mai. Det kaller jeg en skikkelig vinter. Er klimakrisen på vent?

Jeg har ikke gått så mange turer på ski i mange år, som jeg fikk gått før jul siste år, det var godt å leve på gjennom uke 6-7-8 skal jeg si. Vi hadde en fantastisk julefeiring med hele vår storfamilie, både på Arthurs og min side, vi var over 20 personer i tillegg til gjestene på fjellstuen. Det er første gang vi har

klart å samle familien slik, men det frister til gjentakelse, på tross av et gaveberg, av en annen verden. Spesiellt koselig for våre gutter, som jo er vant med at vi feirer juleaften på forskudd og jobber for fullt den 24. desember.

Minsandten om julemanden ikke også fandt frem til Ruten Fjellstue.

Nyttårsfeiringen var international og tradisjonell som før, med tyske, nederlandske, danske og norske gjester, alltid hyggelig. Godt med gjester var det i Januar også, våre legatbarn kom allerede 1. uken i januar, og ble de vanlige 12 dager. Etterpå fikk vi et par week-ender fulle, før vi var i gang med vinterferie gjester i uke 4. Som jo alltid er en stille uke, men det er greit å få en myk start på vinteren.

Februar og Mars var veldig gode i 2010, fulle hus hadde vi, mars var

bedre enn 2009 faktisk. April kom med Påske. Den var godt booked opp hele uken, det ser vi jo også, når Påsken kommer så tidlig at det alltid vil være fullt, og ekstra hyggelig var det med så mange danske gjester i påsken i år.

Gamle Ruten-travere var tilbake og underholdt til stor jubel med Ruten-blues på Påskeaften!! Det er fortsatt barnefamiliene som dominerer, men barna vokser jo til, så det er ikke så mange kravlende lenger, de er nå kommet seg opp på egne ski, som gjenspeilet seg i det

Pyt, - hvad gør lidt regnvejr, når man står ved Eiffeltårnet i Paris?

meget livlige og innholdsrike Maskeradeskirenn vi hadde Påskelørdag.

Da Påsken var vel overstått, og jeg var som en vaskeklut, ville mine energiske damer gå friskt i gang med å vaske fjellstuen. Jeg nådde ikke å være så mye med, det ble spisesal og kjøkken på meg, det er alltid noe forsømt kontorarbeide etter en slik tett og hektisk sesong.

Våren kom, med lange soldager, noen skiturer ble det også, en tur til Guri og hennes familie hører med i slutten av April, da Frida har fødselsdag. Og for meg, selvfølgelig en deilig København tur til Generalforsamling første mandag i mai! I år i flott vær, litt blest, men for meg som kom fra kuldegrader var det en god pause. Det er ingenting som å nyte sin sildemat på fortauskafe i København i mai....

I den forbindelse vil jeg gjerne takke bestyrelsen som gikk av for godt arbeide, og for den flotte vassen vi fikk, den setter vi stor pris på, og den står fremme i vår stue som også den utrolig flotte karaffen og bollen som vi har fått fra Skiklubben. Jeg må også si at vi, spesielt jeg, har hatt stor glede av de flotte bøker vi fikk til 40 års jubileet, dem gleder jeg meg med, nå jeg savner Danmark.

Noen ferie så vi oss ikke istand til

å klare for vår familie i 2010, men litt fritid vekk fra hjemmet må vi ha. Det ble til en langweekend i Paris midt i mai. Drengene hadde lenge ønsket seg det, og hverken Arthur eller jeg hadde vært i Paris, så vi gledet

oss alle, da vi la en seddel med Parisstur i drengenes Påskeegg!

Vi hadde en riktig fin tur, fikk sett en masse, men var nøye med å ikke ha for ticht program, da vi vet at vi bruker lengre tid enn vi tror på å forflytte oss, og til å fotografere, vi har jo to meget ivrige fotografer i familien. Været var ikke helt på vår side, det var øsregn den første dag, men det måtte vi se fra den positive siden, det var ingen kø for å komme opp i Eiffeltårnet. Ellers fikk vi brukt bena godt, vi gikk og gikk, og var, som følge av det, ikke så ivrige i nattelivet, men guttene fikk se Moulin Rouge by night.

Vi kom akkurat hjem til å feire gjenåpning av Aulestad, Bjørntjerne Bjørnsons hjem, som var blitt pusset opp over to år til 100 års jubileet for hans død. Det ble et flott

Lars-Jakob - en stolt konfirmand sammen med sine bedsteforældre.

arrangement - med Dronning Soja som hedersgjest! Og hvor bedriftene langs Bjørnsonsvegen stod for servering av lokal mat fra boder som stod i tunet, hvor alle be-

Jon-Olav og Lars-Jakob ved deres bedstefar Jakobs grav i Skåbu.

søkende passerte forbi. Desverre ble det etterhvert tungt regnvær, så da vi etter 4 timer pakket sammen var alt godt vått.

Deretter stor feiringen av 17. mai for tur, og med to gutter i Skåbu Skolekorps er det en travel dag, med program fra tidlig morgen. Været var bedre enn på flere år, det var lunt, og vi skimtet solen, da vi gikk i tog gjennom Skåbu bygda. Etter 17. mai er det Konfirma-

Skåbu-konfirmander 2010.

sjonssesongen som står for døren; ja, vi hadde allerede startet den 9. mai - faktisk. Det var jo et spesielt år for oss i år, da vi har vår egen konfirmand, Lars-Jakob. Han hadde stor glede av alle konfirmasjonsaktivitetene gjennom vinteren. Med reiser på kryss og tvers gjennom Gudbrandsdalen for å treffe andre konfirmanter, og møte

med presten hver annen uke.

Datoen var den 6. juni. Det er jo alltid en del planlegging i forkant av en stor fest. Vi inviterte alle gjestene til å komme fredag, og lagde en weekendturløp ut av det, siden den store festen er på søndag da alle må reise hjem om aftenen, var det fint at de kunne komme fredag, så vi fikk være litt sammen. Våre søsken bor jo spredd over østlandet, og vi sees ikke så ofte. Det ble me-

get vellykket. Flott vær hele helgen. Vi hadde Pizza fredag kveld, deilig morgenmat og matpakkesmøring lørdag, før selskapet gikk ned til Ramstjern for grilling, kaffekoking og vaffelsteking på bål. De som husker Ruten Skiklubbs 30 års

jubileum vet hvor hyggelig det er der nede. Lørdag aften var det grillaften utenfor fjellstuen, med stor suksess, vi satt ute helt til kl. 21:00, ikke dårlig så tidlig på sommeren høyt til fjells.

Lars-Jakob hadde en flott dag, på søndagen. Han ønsket seg mest penger, og det fikk han også, så det

er blitt innkjøpt både en forsterker til gitaren og en MacBook, til å surfe på....

Juni er en kort og hektisk måned for oss, både privat med avslutninger av alle aktiviteter og på skolen, og på fjellstuen med selskaper hver week-end og sesongåpning omkring den 18. - 20. juni.

Jon-Olav og Frida på kajaktur.

Vår kjære, trofaste Rideleir startet den 19. juni i år, og det var faktisk sommer, grønne birke trær og god temperatur. Vi håper alltid på fint sommervær de to ukene vi har rideleir, da det forenkler arbeide, både for oss og de som skal ri. Det er så trivelig å ha alle hestene på marken. Det skapes liv både ute og inne. Rideleiren var slutt den 1. juli.

Guri, lillesøster, fylgte 40 år i slutten av juli og var så hyggelig å holde sitt selskap den 3. juli, da vi hadde mulighet til å være til stede, så vi satte nesen sydover til Skien for en liten ukes sommerferie!! Det er mange år siden vi har hatt sommerferie, fantastisk var det, flott vær og partytelt i hagen. Vi

var 30-40 glade mennesker, unge og gamle til hagefest hele lørdag

gen, ja det var veld søndag morgen før de siste kom i seng, det var stor success.

Resten av dagene hygget oss meget på Tom-Eriks families hytte, som ligger på Telemark-kysten, i Bamle ved Brevig, for de som er lokalkjent. Vi syklet, var ute i båten og fisket og besøkte de små kystbyer.

Den 9. juli var vi igjen hjemme for å fortsette sommersesongen. Vi synes bestillingene var bedre enn siste år, og så frem til mange glade sommergjester. Det ble også en litt bedre sesong enn siste år, men på langt nær noe vi kan si oss fornøyd med. Vi må bare fortsette å jobbe

med produktet vårt, så også aktivitetene er like attraktive som fjellstuen i seg selv. Vi har fortsatt tro på det vi gjør, men har desverre begrensede midler å gjennomføre planene våre med.

Peer Gynt Stevnet, kulturfestivalen som arrangeres hvert år i månedskifte juli/august i vårt distrikt, ble ikke den store sesongen for oss i år. Vi har sett det de to siste årene at etterspørselen har ikke vært som tidligere. Nå er det mest i weekendene det er overnattingset-

August - på vej til meditation i Jotunheimens fjeldverden ikke langt fra Glitterheim.

terspørsel. Ellers hadde vi en bedre august i år enn siste år, vi hadde godt besøkt av både dansker og nederlendere. Veldig hyggelig med flere trofaste vintergjester, som kikket innom oss i sommer,

og noen ble enda en hel uke. Vi ser med glede frem til neste høst hvor vi kanskje får se enda flere vandre-glade dansker på Ruten.

Mens vi hadde sommersesong og jobbet så godt vi kunne, fikk våre gutter luftet seg med nye og gamle venner. Jon-Olav som er en ivrig skiløper og løper, deltok på en ukes treningsleir for unge skiløpere. Dette er en leir som Dalseter har arrangert i samarbeid med bladet Skisport i over 20 år i trekk. Deltagerne er fra hele landet og mellom 13 og 16 år. De løper i fjellet, bla til toppen av Ruten, over til Storhøliseter og opp og ned slalombakken! De sykler og padler og ikke minst går på rulleski, som var et av høydepunktene for Jon-Olav som nå ønsker seg rulleski. Det var ikke så langt å reise for ham, kun til naboen, men han var heller ikke hjemme en eneste dag, utenom de to minuttene de tok å hente flere penger.

Lars-Jakob er jo to år eldre, og trengte virkelig noen utfordringer, det var forferdelig kjedelig å være hjemme hos mor og far. Han fikk

reise på fjellcamp med DNT (Den Norske Turistforening) til foten av Jostedalbreen i Luster kommune. Dette var en camp også for ungdommer, de var ca 50 unge, som bodde i lavvoer ved en turisthytte som heter Tungestølen. Vi var meget spendte på hva han syntes, men

Beklager - lukket på grund af meditation i spisesalen - kommer forbi en anden gang!

han var meget motivert og fikk en flott uke på tross av utrolig vått og kaldt vær. De var på breen, på toppetur, padlet, klatret og hadde et overlevelsesdøgn under åpen himmel i øs pøs regn. Han voks på den turen, og dusjen han fikk hos Arthurs fetter i Borgund på vei hjem var fantastisk!

Guttene våre blir store, det merker jeg, når jeg skal være med dem på tur, de løper foran, og jeg peser bak, de må vente på meg, for 5 år siden var det omvendt, men det er

vel veien å gå, i alle fall for dem. Siste weekend før skolen startet 18. august var det meldt supert sommervær, vi hadde en meget spesiell gruppe gjester, et meditasjonskurs, som hverken Arthur eller guttene hadde spesielt lyst til å oppleve (*red.: Læs mere herom på side 58*). Arthur tok derfor guttene og deres gode kamerat Haavard med til Jotunheimen for å gå på toppetur. De kjørte bil til nationalparkgrensen og syklet inn til Turisthytten Glitterheim i hjerte av Jotunheimen. Derfra gikk de første dag på Nautgardstind, 2.258 m.o.h, som jo er en flott topp, som vi ser så godt her hjemme fra og som vi har alltid drømt om å gå på. Det ble en utrolig krevende tur i ublidt terreng, ingen sti overhodet, kun gullt landskap og en masse rullesten. 8 timer tok turen, da de godt trette kom ned igjen til Turisthytten var det godt å få middag

Rensdyr ved Glittertind i august.

og en god natts søvn. Jon-Olav tok ut alle kreftene han hadde der. Ikke så rart kanskje at det ikke er den mest besøkte topp i Jotunheimen om sommeren.

Familien på tyttebærtur. Der skal jo være godt med syltetøy til gjæsterne.

Neste dag var de igjen friske og gikk lett opp på Glittertind, Norges nest høyeste topp, på 2.452 m.o.h uten isbre og 2.464 m med isbre. Da de kom hjem om aftenen, var det med store smil og en mørke brun farge i ansikt og på kropp.

Så var det skolestart og nå har vi en gutt i 10. klasse, og en i 8. klasse, altså begge to på ungdomsskolen. Godt er det, at de fortsatt kan gå på Skåbu Skole, selv om det er en meget liten skole, og nå kun 58 elever fra 1. til 10. klasse, er det utrolig godt for oss at den ligger så nærme. Vi og de slipper å kjøre i ti-

mesvis morgen og ettermiddag.

Lars-Jakob er nå opptatt av at han neste år starter på Videregående, og med stor sansynlighet kommer

til å flytte på hybel, selv om vi håper det blir hos Farmor og Farfar i Follebu, blir det et nytt kapittel i livet. Han er veldig instilt på Studiespesialisering med Real-fag, da det er kjemi, matematikk og biologi som er han favoritter. Ellers

er han som før en gitarspillende gutt, og forsetter ivrig å spille gjerne de gamle gode rockklassikere fra ACDC, Creedence og.

Jon-Olav har sitt fotball lag, de er ivrige og også ganske gode, men kommer ikke helt opp mot lagene fra de store tettsteder som Gausdal og Lillhammer, det skal man kanskje heller ikke vente når man tenker på de er 12 i klassen og har blandet lag, jenter og gutter. Begge guttene fortsetter i skolekorpsset, noe vi som foreldre setter pris på. Det er noe de alltid vil ha glede av i livet, det å kunne spille et instrument. Jon-Olav på slagverk og

perkusjon og Lars-Jakob på kor-nett.

Lars-Jakob og Arthur fikk også en flott weekend i starten av septem-ber med våre gode venner fra Hø-nefoss. De bodde på deres hytte i Rondane, hvor de fikk to flotte da-ger i høyfjellet og besteg hele tre topper over 2.000 m, nemlig Ves-lesmeden, Storesmeden og Stor-ronden. Jon-Olav hadde plikter med fotball holdet og skulle også i fødselsdag, så han ble hjemme og holdt eg med selskap, da vi fortsatt hadde sesong.

Heldigvis fikk vi to også gleden av å besøke dette flott fjellområde i guttenes efterårsferie, desverre ik-ke med det samme været, men i

gråvær og regn, som jeg nevnte in-ledningsvis. For meg er det ikke så farlig med været, det beste er at vi har fri fra hverdagen, er sammen med hyggelige folk og slapper av.

Nå venter vi på vinteren. Akkurat når jeg avslutter dette i slutten av oktober har vi fått tøy, det er nesten umulig å gå på stiene med Tyra om aftenen, da det er så mudret og glatt, fordi det har vært frost i bak-ken så lenge og så kom regn. Nei la oss få noe sne, så vi får spent ski-ene på oss, så er det noe å skrive til danskene om...

***Jeg ønsker dere alle en Riktig
Gledelig Jul og et Godt Nytt År!
Velkommen til Ruten i 2011.***

***Beste hilsen fra oss alle på Ruten
Familien Bredli 2010***

Referat af generalforsamling 2010

Referent: Michael Rolf Jacobsen

DAGSORDEN

1. Velkomst og spisning
2. Valg af dirigent
3. Formandens beretning
4. Kassererens beretning
5. Fastlæggelse af kontingent
6. Valg af bestyrelse og redaktion
7. Valg af revisor
8. Indkomne forslag fra medlemmerne og/eller bestyrelsen
9. Eventuelt
10. Konkurrencen

Pkt. 1 - Velkomst

Formanden bød velkommen til årsmødet. Rart at se så mange og specielt velkommen til *Berit* fra Ruten Fjellstue.

Stedet: Fregatten i Hundige Havn.

Efter et igen dejligt måltid gik vi videre til dagsordenen:

Pkt. 2 - Valg af dirigent

Ole Bertelsen blev valgt. *Ole* konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt.

Pkt. 3 - Formandens beretning

a) Kun ½ bestyrelse til stede (*Michael* og *Carl*). *Niels* var i Sydamerika, og *Jørgen* havde møder på skolen.

Lækker buffet.

*Dirigent Ole Bertelsen i midten:
Hvad skal man nu vælge?*

b) Ikke så stor arbejdsbelastning, dog har kassereren skullet bruge tid på at komme ind i regnskabet samt bruge en del tid på at få indsamlet e-mails, hvor der nu kun mangler tre.

c) Vi er gået over til Netbank-betaling af kontingentet, hvilket har lettet administrationen.

d) Der er 84 medlemmer, hvilket er det største medlemstal i foreningens historie.

e) Ikke så mange deltagere som sidste år. *Carl* har modtaget søde afbud fra dem, som ellers plejer at møde trofast op.

Stemningen fejler bestemt ikke noget.

f) Stor tak til alle skribenter og redaktøren for endnu et flot blad.

g) Bestyrelsen var på Ruten i ugerne 6 til 11. *Carl* var der selv i uge 10-11, hvor han fik hvervet nye medlemmer. Han synes, at der var mange børn i uge 11.

h) Til Ruten Fjellstue: Nye senge er gode, men lidt lave. Trådhylderne over toiletterne har store masker, så mindre ting falder i toiletkummen. Forslag om at sætte kander med vand på bordene til lunch. Der er meget

lydt på rummene og i hytterne.

i) Det er altid godt at komme til Ruten. Der er god mad, rimeligt med sne, godt vejr og gode løjper. *Carl* har en fornemmelse af, at det går godt på Ruten Fjellstue. Specielt når han ser, hvor få biler der holdt ved Strand og Espedalen. Men sommeren er lidt tynd.

Kommentarer til formandens beretning:

Forsamlingen undrede sig over, at hele bestyrelsen gik af på én gang, at der ikke bare er én, som blev et år til for at have kontinuiteten. Dertil svarede formanden, at de fleste har

siddet i mange år og synes, at der nu skal nye kræfter til.

Yderst til højre: Kirsten Kofoed - Skiklubbens tidligere formand - med sin gemal Jørgen.

Det er frivilligt at sidde i bestyrelsen, så man er ikke nødvendigvis forpligtet.

Beretningen blev taget til efterretning.

Sidste nyt fra Ruten/Berit:

a) Sneen vil ikke smelte – der er ingen klimakrise i Norge. Det er koldt. De har haft fine skiturer her lang tid efter påske, hvor sæsonen ellers plejer at slutte.

b) Det har været en kort og hektisk, men god sæson. Næsten bedre end sidste år. Fjellstuen har det privilegium, at mange af gæsterne bestiller til næste år, inden de rejser hjem. Det er meget få andre hoteller, der har det sådan. Priserne bliver presset, konkurrencen er hård. Ruten håber, at klare sig igennem.

Berit hilser på uge 8's trofaste entertainer Arne Skipper.

c) Der ser ud til at blive en nogenlunde sommer – der er stadig plads. I Norge er fjellet bedst ultimo juli og i august. Der skal være selskaber i hver week-end frem til sommer.

d) De har ryddet op i området, og der bliver kun foretaget små vedligehold.

e) Til *Carls* kommentar om, at der er lydt, sagde *Berit*, at det er svært at gøre noget ved. Det ældste rum er fra 1949 – da tænkte man ikke så meget på lydisolering.

f) En hilsen fra familien til alle, specielt fra *Kari*. Det er altid hyggeligt at komme til Danmark og møde gode venner. I år havde *Berit* også mødtes med en af sine tidligere ansatte. Vi ses på vinteren.

Carl overrakte en gave til *Berit* – en påskønnelse/overraskelse. Det er en Lin Utzon vase.

Therese Vedel kunne fortælle, at hun havde læst en artikel i et dansk blad om Arthurs øl, skrevet af en kendt brygger på Fyn.

Hjemmesiden:

Svend Gundestrup fortalte, at siden er pænt besøgt med 16.000 i 2009 mod 12.400 i 2008. Han opfordrede til, at man registrerer sig som bruger og lægger billeder op på siden. I dag er der ca. 1.200 billeder på siden. *Svend* lavede en lille gættekonkur-

rence, samt beskrev nogle af billederne på siden. Der er kun 25 brugere. Skiklub-bladet ligger der, og der er kommet link til vejret. Det blev foreslået, at vedtægterne kommer på hjemmesiden.

Michael Rolf Jacobsen siger tak til afgående formand Carl Dixen for mange gode initiativer.

Pkt. 4 - Kassererens beretning

Carl udleverede og fremlagde regnskabet, da Niels Hornum var ude at rejse.

Der var i 2009 indtægter for i alt 10.190 kr. og udgifter for i alt 11.073 kr, hvilket giver et underskud på 883 kr. Egenkapitalen var ved årsskiftet på 4.937 kr. Revisoren havde konstateret en fejl i det trykte regnskab, idet der var overført en fejl fra 2008 regnskabet, som havde med jubilæumstu-

ren at gøre. Regnskabet var derfor rettet af revisoren.

Revisoren opfordrede til, at næste jubilæumstur har sit helt eget regnskab.

Regnskabet blev godkendt af generalforsamlingen.

Pkt. 5 - Fastlæggelse af kontingent

Bestyrelsen havde foreslået uændret kontingent på 100 kr.

Flemming Koue foreslog en stigning på 25 kr. til 125 kr. med den begrundelse, at foreningen ikke kan regne med den formidable trykkelighed, som vi har haft de sidste år, da *Carl* er gået på pension og derfor ikke har mulighed for at få bladet trykt i Vejdirektoratet for en flaske whisky.

Lykkens gudinde Berit trækker konkurrencens vindere. Alle er spændte!

Flemming har undersøgt, hvad en trykning vil koste fremover. Kontingent på **125 kr.** fra 2011 blev godkendt

Pkt. 6 - Valg af bestyrelse og redaktion

Bestyrelse:

Den gamle bestyrelse genopstillede ikke.

Følgende opstillede og blev valgt:

Christian Skipper

Svend Gundestrup

Therese Vedel

Michael Rolf Jacobsen

Redaktion:

Flemming Koue

Følgende skribenter blev valgt:

Uge 4: *Lilian Andersen*

Uge 6: *Michael Rolf Jacobsen*

Uge 7: *Ole Bertelsen*

Uge 8: *Anne Skodborg*

Uge 9: *Steffen Emil*

Uge 10: *Grethe Fischer Hansen*

Uge 11: *Carl (??)*

Uge 32: *Flemming og Inger*

Uge 52: *Lis Skipper (kommer først i næste års nummer! - red.)*

Derudover kommer der artikler om Athurs øl ved *Therese* eller *Berit*, langrendsportens lyksaligheder ved *Arne Skipper*, en historie om bokmål og nynorsk ved *Flemming*, forberedelse til sommerfjeldtur 2011 ved *Ole Bertelsen*, samt lidt om hjemmesiden ved *Svend Gundestrup*.

Pkt. 7 - Valg af revisor og suppleant

Ole Bertelsen blev valgt som revisor.

Leif Frausing som revisorsuppleant.

Pkt. 8 - Indkomne forslag fra medlemmer og/eller bestyrelse

Ingen indkomne forslag.

Pkt. 9 - Eventuelt

Ole Bertelsen og *Therese Vedel* planlægger en sommertur i 2011. Mere information om dette vil komme i Ski-bladet 2010 (red.: Læs side 26-32).

Arne Skipper synes, at vi skal reklamere for langrend i vor omgangskreds og hos kollegaer.

Finn Olsen fortalte om den gode kondi, vi får af at løbe langrend. Det giver noget at gå op ad bakkerne.

Konkurrencens heldige vinder: Ski-bladets redaktør Flemming Koue.

Dobbeltpræmie: a) 1 uges ophold på Ruten og b) et knus fra Berit.

Leif Frausing takkede den afgæede bestyrelse for fornøjelige årsmøder,

som hans hustru og han glæder sig til hvert år. Synes, at det er fint med nye unge medlemmer.

Michael overrakte *Carl* rødvin med tak for gode år i bestyrelsen.

Pkt. 10 - Konkurrencen

Konkurrencen ved *Ole Bertelsen*.

Vinderne blev:

1. præmie – En uges ophold for én person på Ruten: *Flemming Koue*

Gavekort nkr. 1.000: *Inger-Anne Koue*

Gavekort nkr. 500: *Finn Olsen*

Gavekort nkr. 400: *Svend Gunde-
strup*

Gavekort nkr. 300: *Anni Ryberg*

Gavekort nkr. 200: *Anne Skodborg*

Gavekort nkr. 100: *Maria Skipper*

Og så var der **1 fl. norsk Aquavit** til *Christian Skipper* og *Bente Olesen*, samt **1 fl. rødvin** til følgende: *Christian Skipper*, *Arne Skipper*, *Jette Als-bæk* og *Lis Skipper*.

Efter generalforsamlingen konstitue-rede bestyrelsen sig med følgende poster:

Formand: *Christian Skipper*

Næstformand: *Therese Vedel*

Kasserer: *Michael Rolf Jacobsen*.

Sekretær: *Svend Gundestrup*

SLUT!

*Lidt eftersnak: Rita og Finn Olsen i
samtale med Berit.*

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ganske let at blive medlem af Ruten Skiklub: Man skal blot betale **125 danske kroner** til kassereren på bankkonto nr.: **Reg.1551 nr. 4162250**.

Hvilke fordele har man så af sit medlemskab? Alle medlemmer modtager omkring årsskiftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjeldstuen og indlæg fra gæsterne. Her kan man ofte hente inspiration til nye ture - såvel vinter som sommer. Desuden

får man adgang til årsmødet, som altid finder sted den første mandag i maj, og fjeldstuen er som regel repræsenteret ved Berit og/eller Arthur.

På årsmødet er der bl.a. en fornøjelig konkurrence, hvor 1. præmien er en uges **gratis** ophold på Ruten Fjellstue, ligesom der også er andre værdifulde præmier til konkurrencedeltagerne. Læs om denne lystige begivenhed på side 22-23 her i bladet.

Bestyrelsen

Medlemskontingent!

Kære medlemmer!

Så er det tid til at betale kontingentet for 2011.

Som besluttet på generalforsamlingen i maj 2010 er kontingentet for 2011 på 125,- kr./husstand.

Kontingentet kan kun betales ved at overføre de 125 kr. til Skiklubbens konto i Danske Bank:

Reg.nr.: 1551 konto nr.: 41 62 2250

Indbetaler du fra udlandet, er det:

IBAN DK22 3000 0004 1622 50

Bedes indbetalt senest 15. januar 2011. Helst før!

Announce!

VANDRETUR

i Huldreheimen – Jotunheimens Forgård

3. september – 10. september 2011

Oplev fjeldet i røde, gule og grønne høstfarver. - En uges vandretur med Ruten Fjellstue som udgangspunkt. Vi kommer til tops på Ruten fjeldet, 1.517 m, og Sprenpiggen, 1.332 m. Vi går også en todages tur i fjeldet ind mod Jotunheimen, hvor vi overnatter på Storkvelvbu, en hyggelig selvbetjeningshytte i 1.200 m's højde. Hjemturen går ned igennem naturreservat med et fortryllende istidslandskab.

Vi skal en tur i Helvete (Nordeuropas største jættegryder), tæt på den gamle minedrift og padle i kanoer på de lokale søer.

Vi flyver til lufthavnen Gardermoen og fortsætter med bus til Ruten Fjellstue. Vandreturene vil være af 5-7 timers varighed og foregår hovedsageligt med dagturssæk. Vægten på sækken til overnatningsturen kan holdes på ca. 8 kg. Vandreturene kræver god kondition.

Vandreturen er for medlemmer af Dansk Vandrelaug og Ruten Skiklub.

Pris: 7.300 kr. ved overnatning i dobbeltværelse med opredt seng.

På Storkvelvbu bliver vi indkvarteret på fællesrum med dyner og puder.

Lagenpose skal medbringes.

Prisen inkluderer fly - og bustransport, overnatning og alle måltider fra middag på ankomstdagen til morgenmad på afrejsedagen. **Vi tager forbehold for ændringer i fly-prisen.**

Program og nærmere oplysninger hos **Ole Bertelsen** og **Therese Vedel** på **4353 0626** eller send en mail til therese.vedel@skolekom.dk.

Tilmelding skal være skriftlig senest den 31. januar. Er der mere end 18 deltagere, vil vi trække lod blandt de tilmeldte - se i øvrigt nærmere om tilmelding i programmet.

Ledere: Ole Bertelsen og Therese Vedel, Dansk Vandrelaug, turudvalget i København samt Ruten Skiklub.

Ouverture til vandretur

Tekst og foto: Therese Vedel og Ole Bertelsen

Turlederne Ole Bertelsen og Therese Vedel ved starten på deres spændende rekognosceringstur til kommende års annoncerede vandretur i Huldreheimen. - Endnu ser de friske ud!

Dage i august

Fredag den 13. august nåede vi for anden gang fjeldstuen på en sommerdag. Vi havde nogle travle dage foran os, hvis vi skulle nå at gå de ture, vi havde planlagt hjemmefra. Rækkefølgen måtte vejret bestemme.

Til Rutens top

Lørdag morgen skinnede solen fra en skyfri himmel, så straks efter morgenmaden var vi på vej til

Bingsbu med en termo med varme og en god madpakke i sækken. Vi gik op langs Peer Gynt Veien og videre langs højspændingsledningerne. Det er den letteste vej at gå om sommeren med flot udsyn hele vejen. Der var travlhed ved hytterne. De blev sat i stand, en enkelt fik nyt tag, og folk holdt ferie og hyggede sig.

Ved Bingsbu holdt vi den første pause og spiste et par madder. En kvinde, der var ude at træne sine to

hunde, gik forbi os og hilste. Den mindste, en hvalp, var meget interesseret i vores madpakker, men vi fik lov at beholde dem. Efter et dejligt hvil i solen på bænken foran hytten gik vi et kort stykke tilbage, før vi begyndte opstigningen langs kammen og ind mod Vesle Ruten. Da vi kom op, var stien vanskelig at finde, men ved hjælp af kort og GPS holdt vi pejling på Ruten og fandt det rigtige sted at gå til tops.

Madpakkehvil ved Bingsbu på vej mod Rutentoppen.

Det var køligere der oppe, men vi fandt et sted i læ neden for toppen, hvor vi satte os, nød den fantastiske udsigt og det sidste fra madpakkerne. Så var det blot at følge den sædvanlige rute ned igen til Peer Gynt Veien og tilbage til fjeldstuen. Undervejs blev vi enige om, at næste gang vi gik til tops på

Ruten, ville vi gå den modsat for at få en lidt lettere nedstigning.

Destination Storhøliseter

Søndag morgen var lige så flot, så vi blev hurtigt enige om, at det var nu vi skulle på hyttetur ind i Huldreheimen. Altså blev sækkene forsynede med lagenposer, toilet-sager og et letvægtshåndklæde. Det blev sækkene ikke meget tungere af, så vi gik rask af sted. Efter

den første halve kilometer stoppede Ole og tog sig til lommerne..... der manglede noget. Nøglen til selvbetjeningshytterne lå stadig i receptionen hos Berit og ikke i hans lomme. Tilbage igen. På broen ved Breid-sjøn kikkede vi efter

vandstær, men så ikke nogen, så vi fortsatte gennem skoven op mod Frederiksæter

Der fandt vi en bjælke, hvor vi kunne sidde og nyde solen, mens vi fik lidt at spise og drikke. Det næste stykke sti gik ret stejlt op mod toppen af Tjønnhøa. Lige under toppen var en lille sø, og derfra gik det lige ud et langt

stykke på en rigtig god sti, så vi rigtig kunne nyde det flotte åbne fjeldlandskab. Vi kom til en lille bæk, som vi hoppede over fra sten til sten. Der mødte vi tre muntre norske kvinder, der var på tur og gerne ville vide lidt om stien, vi kom af. Ikke længe efter kunne vi ane sæterne ved Vinstraelven, som vi var på vej til. Der holdt et par biler ved Storhøliseter, men de kørte kort efter, vi var nået frem. Vi endte med at have det hele for os selv.

Stejl opstigning fra Frederikseter på vej mod Storhøliseter. I baggrunden Skåbu og Heidalsmuen.

Storhøliseter var tidligere en betjent hytte. I 2002 blev driften nedlagt og DNT Oslo og Omegn indgik aftale om at leje en selvbetjeningshytte. Storhøliseter er et stort sæteranlæg som har lange traditioner for at tage imod fjeldvandrere. Den ældste hytte, Casparistua, er

hen imod 300 år gammel. Den er opkaldt efter den kendte højfyldsdigter Theodor Caspari (1853-1948), som boede på Storhøliseter gennem mange år. Meget av Casparis digtning er inspireret af turene netop i dette område. Selvbetjeningsdelen var enkel og meget hyggelig, men for lille til den gruppestørrelse, vi havde i tanker for næste sommer.

Da vi vågnede næste morgen, var det kun to grader på termometret uden for hytten; men inden døre var der lunt og hyggeligt. Vi gik et kort stykke ad sætervejen, så drejede vi ind i en lys birkeskov, hvor myggene stadig var ivrige. Det gjaldt om at komme op på barfjeldet uden stop og stik. Her forsvandt myggene, og vi kunne nyde udsigten ned over dalen med Vinstraelven nede i bunden. Snart efter kunne vi se Svarttjønnholet, den kendte varmestue fra den længste skiløjpe. Der var folk deroppe, der var i gang med at samle heste. Omkring St. Hans slippes en flok unge hingste løs her, og nu var det tid at samle dem

igen. Henne ved Svartbekken var der en del vand, men vi kom forbi og nøjedes derfor med at kikke op til hytten. Stien drejede mod syd langs foden af Vardeknappen. Vi gik i fjeldsiden de næste kilometre og kunne endnu en gang få et flot kik ned mod dalen og ud mod Jotunheimens fjelde.

Nu til Storkvelvbu

Vi kunne se heste både foran os og bag os, og stien var dækket med hestepærer for en stor del. Vi gik lidt væk fra stien og fandt en dejlig plet med sol, grus og små buske. Her satte vi os ned lidt over halvvejen til målet og nød den medbragte mad fra Storhøliseter. Det var knækbrød og forskellige små dåser. Et stykke længere fremme så vi endnu en hytte af samme slags som Svarttjønnholet, derefter begyndte opstigningen til Storkvelvbu. Den var ikke stejl, men føltes lidt lang, fordi den lå i slutningen af turen. Endelig nåede vi hytten, hvor jeg har været adskil-

lige gange med gode minder; men der var sket store forandringer.

Storkvelvbu blev bygget i 1948 og er den første selvbetjeningshytte i DNT som blev udstyret med proviant. Hytten ligger højt oppe i Storkvolven med flot udsigt over Huldreheimen. Den er udbygget flere gange, først med en annekshytte, som siden er blevet kraftigt udvidet og nu fungerer som hovedhytte. Det sidste skud er en ombygning af arbejdsskuret til logi

Lidt gråvejr - og vandrestien til Forundringshaugan.

for firbenede ledsagere. Det er indimellem et problem i DNT med hunde på hytterne, blandt andet fordi nogle vandrere er allergiske overfor hundehår og kan blive alvorligt syge, hvis der har været

*Så er det ellers bare med
at holde balancen!*

hunde inde på hytten.

Vi slog os ned i den gamle hytte for at tilfredsstille min nostalgi. I den store hytte var der otte andre vandrere, som vi besøgte og sludrede med. Alt i alt kan der være 27 overnattende, så vi havde rigtig god plads. Vi tændte op i brændeovnen og tilberedte os noget dåsemad fra lageret. Her ville vi sagtens kunne komme

med en gruppe og få god plads til alle. Det havde regnet en del i juli, så vi måtte have støvlerne på og hoppe fra sten til sten, når vi skulle over på toilettet eller hente vand i elven.

Mod Espedalen via Venlisætra

Tirsdag morgen var lidt kølig. Vi kunne mærke at sommeren gik på hæld. Der var regn i luften, men det blev ved truslen, og sidst på turen klarede det op, og solen varmede dejligt. Fra hytten gik det ned ad. Vi kunne se Forundringshaugan, dette særprægede istidslandskab med grusvolde, små søer og tæt kratvegetation. Vi gik ned

*Herlig ser Espedalen ud fra
Venlisætra.*

igennem til Krusgravbekken, passerede den, nu gik det nordover og

opover i kuperet terræn omtrent til toppen af fjeldet Rundhøa 1.252 m.o.h. Herfra kunne vi hele tiden se mere og mere af det landskab, vi kender fra skiturene. Vi satte os

Kæmpejættegryderne i Helvete.

ned og nød den sidste madpakke og så på Ångsøerne og Espedalen ude i horisonten. Vest for Megrundskampen kom det sidste stykke ned mod Espedalen, først ned til Venlisætra og derefter gennem skoven til Espedalen Fjellstue. Der ringede vi efter Berit, som kom susende og bragte os det sidste stykke vej tilbage til fjeldstuen.

Nikkelminer og jættegryder i Helvete

Vi var godt brugte, så et bad og den gode middag bagefter var en stor nydelse, selvfølgelig med Arthurs gode øl til.

Næste morgen småregnede det, men det forhindrede os ikke i at komme med Arthur op til en af de gamle nikkelgruber fra 1870'erne. Det er blot et stort åbent rum, men

det er alligevel ikke svært at forstille sig, at det har været et hårdt og slidsomt liv. Bagefter kørte vi ned til Helvete. Den nuværende forpagter har gjort meget ud af stedet, der er en stor plads med muligheder for spisning af medbragt mad og et herligt legelandskab.

Derfra gik vi ned i Helvete, hvor der også er sket mange forbedringer, siden jeg var der sidst ved sommertid. Det er nu muligt at gå igennem gryderne og klatre op af en trappe med en fos brusende hen over hovedet på en.

Den sidste dag brugte vi på Hatdalsætra og Lohaugen, så var vi om ikke mætte, men dog klar til at vende næsen mod byen igen. Vi kan jo også glæde os til at komme igen næste sommer og vise det hele til en gruppe **vandrere fra Ruten Skiklub og Dansk Vandrelaug.**

Se annoncen på side 26.

En entertainer bli'r 70

Tekst og foto: Flemming Koue

Mine damer og herrer! – Til lad mig at lægge beslag på et kort øjeblik af Deres tid. Jeg har netop fra København modtaget meddelelse om, at (og så kommer der her en fantastisk historie)..... Derfor mødes vi i aften kl. 18.00 i opholdsstuen iført festdragt, damerne i kjoler og herrerne i nypudsede sko og slips. Værtsparret giver så nok et glas 'sjerry'. Vel mødt!

Det er torsdag. Nye uge-8-gæster har under dette festlige og 'uventede' indslag ved morgenmaden lyttet overrasket og intenst. Hvad er nu det for noget? Uge-8-stamgæsterne blinkede indforstået til hinanden og lyttede med. Så var alt heldigvis også i år, som det skulle være. - Der var lagt op til uge 8's festaften (som der neutralt står på tavlen i receptionen), eller også kaldet: "Skipper-aften".

I nu snart en generation har Arne Skipper været primus motor i uge 8's festaften. År efter år har Arne Skipper i sit ulastelige entertainer dress (flot mørkeblå blazer og nypressede benklæder) underholdt os alle sammen med sine fortællinger og fået gæsterne til at optræde med det mest utrolige. 'After-skiing' er på Ruten Fjellstue nemlig den morskab, vi selv laver.

*Arne Skipper
i sit es.*

Ikke mindst børnene har altid haft en helt fremtrædende rolle, når der skulle optrædes. Der har været mange uforglemmelige 'tryllekunstnere' blandt gæsterne - mere eller mindre professionelle, derfor også ustyrlig morsomt, der har været sunget sange passende til ugens begivenheder digtet i dagens løb ude i løjperne (nu samlet i uge 8's sanghæfte), der har været opført sketches, fortalt rene røverhistorier,

spillet på mange forskellige instrumenter. Der har som fast indslag været quiz med værdifulde præmier. Førstepremien til det vindende hold omgik på snedig vis de norske udskænkingsregler, anden og tredjepræmien sponsoreret af Ruten Fjellstue. Vi er blevet grundigt instrueret i overlevelse i fjeldet o.m.a. Ikke mindst har Arne i de allerfleste tilfælde kunnet fremtrylle en uovertruffen pianist/pianistinde til lejligheden. Ja, der er stort set ikke det, vi ikke har oplevet af morsomme ting på disse aftener. Værtsparet har altid været æresgæster i nationaldragt, fornemt placeret i centrum, og de har givetvis set frem til denne aften lige så meget som vi andre. Af-syngning af den norske nationalhymne med dansk accent er fast indslag. Afslutning med festfyrværkeri.

Med aldrig svigtende ildhu har Arne Skipper påtaget sig entertainerollen på disse aftener. Vi andre har så bidraget efter fattig evne. Dette skal Arne have stor anerkendelse og tak for. Arne runder i år de 70, og hvilke andre steder er vel mere passende at samle familien til denne begivenhed end på Ruten Fjellstue. Det sker i juledagene i år, hvor der efter forlydenderne skulle blive samlet hele 17 medlemmer fra familien.

Og så er Arne ikke mindst også en erfaren og habil skiløber, dog er det endnu ikke – trods ihærdige forsøg - lykkedes for ham at blive kattedronning ved tøndeslagningerne i uge 8.

Ruten Skiklub og redaktionen ønsker Arne Skipper mange gange tillykke med den runde fødselsdag og naturligvis mange flere gode vinterferier på Ruten Fjellstue.

Et stort tillykke!

Skiklubbens nyvalgte formand, Christian Skipper, er den 11. september 2010 blevet far til en lille pige Viola. Mor Betina, lille Viola, storesøster Rosa og far Christian har det alle godt - forlyder det. Redaktionen af Skibladet ønsker mange gange tillykke med familieførgelsen.

Noget for ølhunde

Tekst: Flemming Koue

Som *Therese Vedel* siger i referatet fra dette års generalforsamling, så havde hun læst en artikel i et dansk blad om Arthurs øl, skrevet af en kendt brygger på Fyn. Det er jo en ganske morsom historie, som det dog iht. norsk lovgivning ikke er tilladt at reklamere alt for meget med på Rutens hjemmeside. Men historien om Arthurs fjellbryggeri er ikke desto mindre nået frem til ølkenderkredse i Danmark. Og den kan også uden norske lovgivningsrestriktioner af nogen art omtales her i Ski-bladet.

Googler man imidlertid på **Espedalen Fjellbryggeri** (helst på norsk google), får man adskillige hits. Man erfarer bl.a., at bryggeriet er Norges højstbeliggende mikrobryggeri i store omgivelser - 870 m.o.h. Arthur selv har også sin egen 'fjellbryggerblog'. Her røber han f.eks., hvilke eksotiske ingredienser der indgår i hans ølsorter.

Har man prøvet nogle af Arthurs ølsorter med så fantasifulde navne (vi nikker genkendende til dem) som **'Porter from Hell'** (*Helvetes*

svart og himmelsk godt!), **'Cotopaxi Stout'** (*Gateway to Heaven – opkaldt efter Arthurs klatretur på vulkanen af samme navn i Ecuador i 2008*) eller **'Petsiko tribute'** (*En tømmerhuggers lykke – denne vil udfordre røykeloven og må mest sansynelig nytes utendørs*) m.fl., så går kvaliteten blandt passionerede ølkendere for at være fremragende.

Arthur har interessante planer om at udvikle nye ølsorter tilsat forskellige lokale bærsorter. Dem bliver der måske lejlighed til at smage i den kommende vintersæson, hvis de da når at komme med på fjellbryggeriets officielle ølliste. Vi får se!

Fjellbryggeriets flotte logo.

Rapport fra uge 3 - 4

Tekst og foto: Lilian Andersen

Mega-hop på 30 cm og skitur i måneskin

Vores rapport fra 2009 sluttede med, at dén ferie måtte være en ”ommer” – simpelthen fordi vi det år var syge og sløje næsten hele ferien. Jeg har stadig en erindring om, at jeg en dag lå feberhed i sengen i den lille hytte og talte knaster i træværket ...

Sådan blev vinterferien 2010 heldigvis ikke!

Kernesunde, friske og veloplagte ankom vi til den lille hytte torsdag i uge

3. Der lå fede dy-

ner af sne overalt – faktisk så fede dyner, at det de første dage var lidt svært at komme rundt. Da vi ville gå en let introtur på stierne over Ruten Fjellstue mod Øvre Dalsester, så det ud, som om løjperne slet ikke var kørt i nyere tid. De var formentlig bare føget til, men - for søren - hvor var det smukt. Mange grene hang bøjet af sne helt ned i

ankelhøjde! Det besværliggjorde selvfølgelig turen lidt, at vi skulle stå på ski i næsten løssne og skiftevis dukke os under eller skræve over de snetyngede grene. Men turen var jo ganske kort, og vi var kun lige ude for at vænne os til at have brædder under fødderne igen. Vi kommer altid uden for ”sæsonen”, men at der kunne være så tyst og så øde så tæt på hytten,

kom alligevel lidt bag på os.

Få dage efter var de smukkeste løjper kørt op i hele området, og når det ikke ligefrem blæser, holder de

utrolig længe. I

uge 4 er der ikke så mange mennesker til at slide på dem.

Bjarke er nu 10 år, og hvor han tidligere var den langsomste og ham, der blev ”brændt ud” hurtigst, er vi nu næsten jævnbyrdige, og vi kan tage på lidt længere ture. I årevis har vi læst og genlæst løjpebeskrivelserne, og siden 2003 har vi drømt os længere væk end Ronja-

Utilgængeligt bænkesæt.

løjpen, men der skulle altså gå alle disse år, før ”muggierne” og viljestyrken var udviklet tilstrækkeligt. Drengen syntes godt nok, at den Hattdalseter-runde, vi tog ud på i år, var for lang og kedelig. Den vil han ikke tage igen, siger han. (Det gør vi nu nok alligevel, men så snyder vi bare og tager den anden vej rundt, he-he!)

I årevis har vi kigget ud af køkkenvinduet over på Fredrikseter, og endelig kom vi derover. En pragtfuld tur op ad bakke, en skøn udsigt og et dejligt glid nedad igen - Bjarke forrest i fin stil. Det første stykke var dog en smule for stejlt

2010 blev så året, hvor Bjarke og Alex samt frue nåede til Bingsbu.

for skribenten her (jeg dur altså ikke til fart, hverken på ski eller motorvej!), og lige inden det stejle stykke fladede ud til noget mere overkommeligt, blev jeg overra-

sket over den mængde af sug og tyngdekraft, der kan være i et *mega*-skihop på 30 cm's højde. Disse 30 cm gav mig feriens mest effektive rutsjetur, men – forbavsende nok - ikke ét eneste blåt mærke. Jeg kom lige akkurat på benene igen til at se min elskede Alex suse over forhindringen i fin stil. Jeg er lige ved at tro, at de to mænd ovenikøbet syntes, at det var sjovt! Jeg mangler nok bare Holmenkollen-genet.

Endelig, endelig, endelig – efter flere års forsøg – nåede vi op til Bingsbu. Alle de andre år har der bare været for langt, for stejlt, for koldt, for blæsende, for alt muligt. I år lykkedes det, og Bjarkes kommentar, da vi stod ved den ensomme hytte midt i alt det hvide var: ”Er vi her allerede?” Sådan kan afstande altså vokse sig kortere, samtidig med at børnene vokser sig længere. Efter 7 år kunne vi skrive os i gæstebogen.

Vi var simpelthen bare *så* heldige med ferievejret! Der var faldet en masse sne, inden vi kom til Norge, og de første dage af vores ophold faldt der endnu en del. Sjældent

har vi oplevet et landskab, der var så tykt pudret. Sjældent har vi oplevet kviste på birketræerne, hvor sne-dækket balancerede så tårnhøjt. Mange af dagene var fuldstændig skyfri, og for at sætte prikken over i'et blev det fuldmåne, lige inden vi skulle hjem. Feriens sidste skitur var en aftenur væk fra den trygge lysløjpe. Øjnene vænnede sig hurtigt til det svagere lys mellem træerne, og det var en speciel, men rigtig god fornemmelse at gå i dette næsten-mørke op ad bakken til Øvre Dalseter. Her var huse og træer badet i måneskin fra den skyfri himmel, og alt var ganske stille (hvilket det sådan set også er i dagtimerne i uge 4, men stilhed i mørke er af en eller anden grund endnu mere intens).

Man siger, at ”ude er godt, hjemme

Det må jo nok siges at være noget af en ”lysløjpe” - fuldmåne over Ruten Fjellstue.

er bedst”, men jeg er ikke helt sikker på, at vi i år støttede dette udsagn helt. Vi havde nemlig haft den bedste vinterferie, vi kunne have drømt om!

Vinteren fortsatte på Sjælland et godt stykke tid endnu. For vores vedkommende blev det dog ikke til mere skikørsel. Til gengæld var vores havemøbler mindst lige så utilgængelige som bænkesættene langs Peer Gynt Veien.

Kontingentet for 2011

er 125,00 kr.

**Vi har omlagt indbetalingen til
homebank reg. nr. 1551 konto nr. 4162250**

Betalingsfristen er 15. januar 2011

Rapport fra uge 6

Tekst: Michael Rolf Jacobsen - Foto: Gert Andreassen

Historien om en glemt bilnøgle og en ægte gentleman

Vores faste skiferieuge på Ruten var lidt anderledes end tidligere, da grundstammen kun var Gert og mig. For at fylde hytten op inviterede vi så en familie - gamle spejder/landrover-venner med, nemlig Laura og Peter med deres Frederik på 2½ år. Så der var liv i hytten fra tidlig morgen.

Søndag morgen vågnede Frederik meget tidligt (kl. 05.30) - det hele var meget spændende, så man kan da ikke sove, når en masse nyt skal opleves. Vi andre var på den måde også tidligere oppe, end vi plejer - egentlig ok, på den første dag, hvor basisturudstyret skal findes frem og pakkes. Laura og Peter skulle leje ski og pulk mm.

Traditionen tro er første dags tur Hatdalseter rundt. Som altid en passende tur at starte med og lige få varmet skimusklerne op med. Frokost hjemme i hytten. Da vejret var flot, tog Gert og jeg lige et smut op til Bingsbu, inden vi skulle ned i sauna kl.16. Vi nåede begge dele. I saunaen mødes vi traditionen tro med Flemming og Ste-

en, som har nabohytten i uge 6. Samtalen går om årets forløb og dagens tur. Hvem står for maden osv.

Mandag vågnede Frederik først kl. 6.30, så der kunne vi jo stå sent op - det vil nu sige, at jeg nu trækker den så længe som muligt, da jeg i ferien helst ikke er noget morgenmenneske.

Denne dag blev det til Sprenpiggen rundt for Gert og mig. De andre gik direkte til Bingsbu, hvor vi så mødtes. Peter havde en hård tur med Frederik på slæb i pulken. Laura og Peter erfarede, at man sover godt i pulken, men det kan også blive for meget - der skal løbes krudt af, når man er 2½ år, og man har ikke lyst til at komme i pulken igen. Men når man er i, så er det egentlig OK.

En anden dag ville Gert gerne løbe alene sammen med Tyra, så vi andre tog så turen til Tonebu.

Peter synes, det var hårdt at trække Frederik op til Tonebu - først den Orange op til Frederikssæter og det sidste stykke op til Tonebu - mens der til gengæld var fart på vejen nedover til Vænli og videre ned til Espedalen. Da vi kom op til

Tonebu, kom Laura i tanke om, at hun havde lagt bilnøglen hjemme i hytten - ikke smart, når bilen står nede ved Espedalen Fjellhotel. Heldigvis mødte vi Gert i Tonebu, og han tilbød at løbe hjem og hente bilnøglen, så vi kunne køre hjem fra Espedalen.

Gert spurtede hjem til Ruten og hentede nøglen. Han kom meget kort tid efter, at vi var kommet til Espedalen, så også vi kunne komme tilbage til Ruten Fjellstue.

Dagen efter fik Peter fri, så han og jeg gik på tur sammen, medens Laura, Gert og Frederik blev hjemme ved hytten. Jeg kunne knapt følge med Peter uden pulk rundt om Sprenpiggen. Han nærmest fløj rundt. Der er stor forskel på, om man har nogen på slæb eller ikke.

Laura og Peter var friske på at tage med næste år, selvom det så bliver med et spædbarn - så vi ses ude på løjpen alle igen i uge 6 i 2011.

Forfatteren siger, at billedet er fra 2009, men det bliver det jo ikke spor ringere af. - Stenvarden afslører, at stedet er toppen af Rutenfjeldet - ingen dårlig danskerpræstation!

Rapport fra uge 7

Tekst: Ole Bertelsen - Fotos: Flemming og Mads Koue

Uge 7 - helt gratis!

Overskriften dækker over, at jeg var så heldig at vinde ski-klubbens 1. præmie i den årlige konkurrence på generalforsamlingen - nemlig 1 hel uges gratis ophold på fjeldstuen - så vi tog selvfølgelig 2 uger denne gang.

Men det forpligter jo, fordi vinderen skal lave næste års konkurrence. Så på med vanten - det passer også meget fint til en skiferie.

I år havde vi inviteret min søn Mads, svigerdatter Charlotte og børnebørnene Thit, 8 år, og Solveig, 3 år, med på ski. Thit viste sig hurtigt at være et naturtalent,

og da hun også fandt en god veninde Rebekka, der allerede er en rutineret skiløber, var succes'en hjemme, og der er dømt skiferie i uge 7 igen.

Hvad er Petsiko? Hvor mange slags øl er der på Arthurs ølkort?

Dette er Petsiko i vinterdragt. En tur, de allerfleste kan klare. Men husk lige madpakken!

Bestyrelsen har konstitueret sig som følger:

Christian Skipper, formand
Therese Vedel, næstformand
Michael Rolf Jacobsen, kasserer
Svend Gundestrup, sekretær

Sådan arbejdede hovedet med spørgsmål ude på løjperne, og da det jo tager sin tid at komme rundt, kan mange ideer bearbejdes undervejs.

Vejret i uge 7 var vist stille, for det meste overskyet og koldt og med et fantastisk skiføre med sne i store mængder. Jeg var i Helvete med Charlotte, og selv Helvete levede op til ryet - der var varmere end udenfor, om end fanden var gået i vinterhi - og de store snemængder gav mange flotte formationer. Det at gå på truger (godt ord til kon-

kurrencen) er i sig selv en oplevelse.

Berits mad var som altid god og Arthurs øl ligeså. Især desserterne har min stor interesse og dér ligger selvfølgelig en stor risiko i at blive på fjeldstuen i 2 uger. Det er der kun én ting at gøre ved - Sprenpiggen rundt igen, igen.

Efter hårdt arbejde helt ind i uge 8 lykkedes det endelig at lave en konkurrence med 20 spørgsmål, og jeg tror da også, at den satte en del på prøve efter generalforsamlingen.

*Sprenpiggen rundt og rundt og rundt igen og igen.
En nødvendighed med de mange gode desserter.*

Rapport fra uge 8

Tekst: Anne Skodborg

Foto: Anne Skodborg og Mads Koue

Uge 8 var en rigtig børneuge

Fredag aften satte vi kursen mod nord, for én gang skyld startede vi hjemmefra i forrygende snestorm, og den varede ved, indtil vi kom til Gausdal. Det betød, at turen op igennem Sverige blev lidt barskere og længere end normalt. Undervejs har vi for vane at brøle ”God tur hjem!” til alle de danske biler, der er på vej ned fra fjeldet; det er en sand fornøjelse, men dog føler vi et lille stik i hjertet, for vi ved jo, at det er vores tur om blot én uge, men der er jo laaang tid til, og forude venter en herlig uge med sol, sne og gode oplevelser.

Undervejs havde vi bemærket, at bilens termometer blev ved med at vise -25°C , og Fjellstuens termometer viste det samme, da vi ankom, så for første gang måtte vi investere i hvid polarsmørelse til skiene. En halv time efter ankomst var familien Skodborg på vej mod Hat-

dalsæter i vældig fin stil. Vi havde medbragt en mobiltelefon, så vi lige kunne sende resten af familien en SMS derudefra, bare så de kunne vide, hvad de var gået glip af..... Men ak, kulde og mobiltelefoner er en ret dårlig kombination, tasterne frøs fast, men den er rigtignok blevet 100% funktionsdygtig igen.

Undervejs blev vi enige om, at vi var blevet ret gode til at stå på ski i årets løb, hvordan det så kunne

Som sædvanlig var tøndeslagningen i uge 8 en festlig begivenhed for børn og voksne.

lade sig gøre, tænkte vi ikke på, men vi kunne konstatere, at de nedkørsler, som sidste år havde voldt os lidt kvaler, klarede vi i fin

stil i år, så noget måtte der være sket! Søndag aften fik Arthur pillet os ned igen, da han fortalte, at sneen på grund af kulden var meget langsom. Nå, men vi valgte at blive i troen, den Skodborg'ske selvtillid fejler bestemt ikke noget!

Ida Victoria på 8 år ved Appelsin-stenen (Store Stenen - sten har mange navne) - uden skistave vel at mærke.

I de senere år, er der blevet talt og skrevet meget om, at nutidens børn og unge kun er til slalom, men jeg skal hilse og sige, at det ikke gælder for uge 8'erne på Ruten, det er nærmest blevet en tradition, at flere generationer tager af sted sammen. I 2010 var der en sand invasion af yngste generation, som skulle smage snelivets glæder. Årets sang til gallaaftenen tog ligefrem sit udgangspunkt i børneinvasionen, til stor glæde for

ungerne. Her i huset hænger sangen på køleskabet og bliver jævnlige sunget af Ida Victoria, der mener, at den sang er lige til X-faktor.

I vores familie kunne vi i år fejre, at det var 31 år siden, vi første gang besøgte Ruten Fjellstue; vores forældre, Lis og Arne Skipper, har været faste uge 8'ere gennem alle årene, men med skiftende deltagelse af børn og børnebørn. Samværet på tværs af generationerne er guld værd, og fordelene ved langrend er, at alle kan følge med

uanset alder. Det er en fornøjelse, når Ida Victoria på 8 år tager en tur ud ad løjpen sammen med Bedstefar på næsten 70 år og erklærer, at nu har de to styr på verdenssituationen, når vi atter mødes.

I år var antallet af pulke i familien også blevet fordoblet, idet både Rosa og Malthe tog løjperne i pulk, hvilket kun styrker samværet.

Med en 8-årig i familien bliver der talt kilometer fra dag 1 i forsøget på at få distancemærket i guld, endnu en gang lykkedes det at løbe

ikke kun 100 km, men 102 km, så guldmærket kom i hus, og glæden var stor!

Kendte scenerier på vej mod Bingsbu.

I løbet af ugen er der visse løjper og steder, der bare skal besøges.

Bingsbu er selvfølgelig et af dem. I år nåede vi til Bingsbu og kunne nyde den varme saft hele to gange. Jeg tror, det er det eneste sted i verden, hvor varm saft smager godt, og ved Bingsbu er den et 'must'.

I løbet af ugen lykkedes det os også at finde den uvidede Hatdalsæter løjpe, der forbinder Ronja-løjpen med Hatdal-

sæter løjpen. Det er en rigtig sjov løjpe, som varmt kan anbefales! Mor og jeg var ret enige om, at vi havde været der før, hvilket Berit kunne bekræfte, idet den gamle Hatdalsæter-løjpe gik den vej, da hun og jeg var børn.

Torsdag valgte vi alle at tage Ponyløjpen og drog af sted i mindre grupper, efterhånden som vi blev færdige til afgang.

Da vi nåede til det punkt, hvor man enten drejer af mod Ponyløjpen/Rundhø eller fortsætter op mod

Storm - næsten 1½ år - i pulk på vej til Bingsbu. Man skal sørme være pakket godt ind.

Ruten, holdt vi pause. Det samme gjorde en norsk familie, der var på vej ned. Da de skulle videre, skulle faderen lige lave et mindre skihop, men det mislykkedes totalt, så han havnede på hovedet i en snedrive, og vi kunne næsten ikke undertrykke vores latter.

Da jeg atter sad på mit kontor i Roskilde, skulle jeg holde telefonkonference med én af mine norske kolleger, Knut (som jeg aldrig har mødt, troede jeg.....) for Knut kunne fortælle mig, at han lige var

Et rigtigt Finn Olsen-overlevelsesstunt. 'Astronauttæppet' er faktisk et uvurderligt hjælpemiddel i nødsituationer!

Uge 8 var en rigtig børneuge!

hjemvendt fra skiferie i Norges bedste skiterræn. Der var kun en skidt ting, nemlig alle de danskere, der havde holdt ferie samme sted, især den danske familie, der havde set hans stunt og landing på hovedet i en snedrive torsdag formiddag. Jeg kunne naturligvis ikke dy mig for at spørge, om det var lige der, hvor Ruten-løjpen krydser løjpen mod Rundhø, hvilket Knut med stor undren bekræftede. Jeg behøver vel ikke at fortælle, at vi fik os et godt grin sammen, og telekonferencen forløb meget lettere end ventet. Selvom Espedalsens vidder er store, så er verden altså lille!

Alt for hurtigt blev det lørdag igen, det føltes endnu en gang, som om uge 8 bare er kortere end årets øvrige uger, det må være det gode samvær, de store naturoplevelser og den gode mad, der gør det. Der var ingen vej udenom, vi måtte

pakke den iskolde bil og vende næserne hjemad.

På hjemvejen var vi dog traditionen tro lige inde i sportsbutikken i Gausdal, så Christian næste gang kan vise sig frem i spritnyt outfit, man skal jo ikke gå ned på grej! Stemningen i bilen er altid lidt trykket, når vi kører ned fra fjeldet, men denne gang hjalp det meget, at vi ved, at Bedstefar fejrer sin 70 års fødselsdag ved at have inviteret hele familien med såvel små som store til Ruten Fjellstue mel-

lem jul og nytår 2010. Så på det tidspunkt var der kun 44 uger til, vi atter skal på ski og gense alle de elskede steder og løjper, vi glæder os!

Desværre fik uge 8 en trist afslutning, idet gallaaftenens faste pianist, Ingrid, var blevet tiltagende sløj i ugens løb, fredag blev hun indlagt på Lillehammer sygehus, men fik hjertestop i ambulancen, hun kom aldrig til bevidsthed igen og døde et par uger senere.

Æret være hendes minde.

Mindeord

Ingrid Elisabeth Nielsen

Vi, Ingrid, Gudrun og undertegnede tog som vanlig med højt humør af sted i uge 8, for at nyde en dejlig skiferie i de norske fjelde.

Vinterferien var et af årets højdepunkter, med pragtfuld natur og hyggeligt samvær med uge 8 folket.

En af de sidste feriedage følte Ingrid sig lidt sløj og inden dagen var gået, blev hun indlagt i bevidstløs tilstand på sygehuset i Lillehammer.

Efter overførsel til Danmark, døde Ingrid uden at være vågnet op, den 9. marts på Køge sygehus.

Vi vil savne hende for den person hun var.

Æret være hendes minde.

Mary Lorenzen

Rapport fra uge 9

Tekst og foto: Inge Lise og Steffen Emil

Ronjaløypen - en flot skulpturpark i sne

Efter mange års skiferie i uge 7 besluttede vi for et par år siden at vi ville prøve uge 9 i stedet. God plads på DFDS, mindre trafik og knapt så meget mylder omkring frokostbordet på Ruten.

I år havde vi jo også vinter i Danmark, men vi fik ikke prøvet skiene, inden vi tog af sted. Vi var lidt spændte på, om der var megen is i Oslofjorden, da der havde været flere perioder med hård frost. Det var der ikke, men for en enkelt gangs skyld lå der også sne syd for Oslo, så vi havde en flot tur ind gennem fjorden, selvom et igangværende snevejr begrænsede udsigten.

Snevejret fortsatte næsten til Lillehammer, men gav ikke nogen trafikale problemer. Efter ankomsten til Ruten begyndte solen at titte

frem. Den skinnede stort set hele ugen med kolde nætter og ca. 5 gr. frost om dagen. Perfekt skiføre!

Lørdagens eftermiddagstur var Ronjaløypen, en fin tur at starte på. Det var næsten en tur gennem en skulpturpark. Der lå rigtig meget sne overalt på buske og træer, som blev til meget forskellige skulpturer.

Ronjaløypen - en flot skulpturpark.

Dagene gik med ture både formiddag og eftermiddag, det gode vejr og de fine løjper skulle nydes. Turen om Sprenpiggen var utrolig flot, løypen var nykørt, men en ganske svag brise kunne alligevel få sneen til at flytte sig, så sporene føg til.

Onsdag eftermiddag er der tradition for at løbe en kort tur og ende på Dalseter til en kop chokolade. Det var vejræssigt ugens dårligste dag, mens vi sad på Dalseter, trak et snevejr gennem Espedalen. Nogle få centimeter sne og løjperne var helt i top igen. Torsdag var solen også tilbage og turen gik til Tonebu. Efter turen over Venli-

seter er det en pragtfuld tur nedover igen. - Arthur's nye løjpe fra Ronja mod Hatdalseter er allerede nu en rigtig fin tur, selv om den kun var kørt med snescooter. Den vil kunne bruges i al slags vejr, da den går gennem let skov i et kupe-ret terræn.

Vi er tilbage i uge 9 i 2011.

*Eksperiment i modlys - februar 2010.
Retur fra Bingsbu.*

Rapport fra uge 30

Tekst: Helen og Ole Rolf Jacobsen

Foto: Arthur Bredli og Mads Koue

Gensyn med Sommernorge

Tidligt på sommeren talte vi om, at der skulle ske noget særligt denne sommer efter nogle helbredsmæssigt lidt besværlige år. Både humøret og konditionen var stigende, så hvorfor ikke afprøve en drøm om endnu engang at stå på Ruten-toppen.

Man sætter sig nogle mål og søger at nå dem - også selvom det kunne se lidt utopisk ud.

Vi nød den dejlige sommer i vores "woodlandgarden", men da vejret også var dejligt i Norge, måtte det være nu.

Vi tog den "nærmeste" vej over Skagen og Råbjerg mile og med færgen fra Hirtshals til Larvik, besøgte gamle venner i Skien, familie i Sandvika, før vi drog videre nordpå. Vejret var lidt "grumset", og vores mål var naturligvis Ruten Fjellstue. Vi valgte vejen op gen-

nem Valdres og Östre Slidre.

Der kom vi igennem Beitostölen, som er forvandlet til et gyseligt turistområde med et utal af hytter og ferielejligheder. Bygningerne er for så vidt ganske pæne hver for

Køer drøvtygger saftigt sætergræs langs med Jotunheimveien ikke langt fra Bygdin.

sig, men fjeldsiden er helt tapetseret med dem.

Vi skyndte os videre og fandt ind på Jotunheimveien lige efter Bygdin. Det var en lise for sjælen. Der er smukt, der er uspoleret, de gamle sætre og fiskebua er bevarede og velholdte og udbygningen

er meget behersket. Der var sol, der var regn og der var vid udsigt over de mange søområder, der

Udsigt over imponerende smukt sommerlandskab fra Jotunheimveien.

længere mod øst fodrer Vinstraelven.

I passende tid inden middagen nåede vi frem til Ruten Fjellstue, og som altid blev vi modtaget som de gamle venner af huset, som vi i virkeligheden også er. Det er 31 år siden, Jakob modtog os og drenge med et *”Dere kan få bo i en snehytte”*.

Fjeldstuen er som den altid har været, om end Berit og Arthur har sat deres positive spor. Vi fik et af de sydvendte værelser med den bekendte udsigt og et mere ubekendt og velindrettet badeværelse.

Vi håber den økonomiske krise ikke har fået folk til helt at glemme, hvor dejligt der er i Sommer-

norge. Vi havde tænkt at træne et par dage med at gå i fjeldet, før vi begav os mod toppen. Vi lagde ud

med en tur til Bingsbu i pænt vejr, men det ændrede sig, og vi nåede godt regnvåde op til hytten. Det lykkedes at blive nogenlunde tørre, mens vi spiste vores medbragte nistepakke.

På turen ned igen brød solen igennem, og vi kunne nyde den dejlige udsigt til Jotunheimen.

Vejrmeldingen dikterede, at turen op på Ruten måtte foregå næste dag, så vi begav os af sted tidligt næste morgen i håb om at nå helt op. Det gik fint op gennem skoven i selskab med 1.000 myg. Det blev noget sværere, efterhånden som vi kom op over det åbne landskab, men det sidste stykke før plateauet var godt nok drøjt både for ben og vejrtrækning. Vi fandt en lun plads med udsigt over den smukke højfjeldssø, hvor også flere andre havde slået sig ned (med ret små børn) og nød det gode vejr og tilværelsen.

Vi kiggede op mod toppen og blev enige om, at det var nu eller aldrig,

Udsigten fra Ruten-toppen mod Jotunheimen - i forgrunden højjeldssøen.

og kom egentlig forholdsvis ube-sværede op til varden. Der var helt stille på toppen, så vi havde tid og lejlighed til at tale med de mange søde mennesker, der dukkede op - tilsyneladende fra alle verdens-hjørner. - Vi kunne udpege Galhö-piggen og Glittertind for nord-mænd, der ikke var helt så oriente-rede som vi. Det er jo ganske til-fredsstillende.

Turen ned blev lidt længere, end vi havde forestillet os, fordi en gam-mel knæskade hos Ole (fra Jotun-heimen 1979) brød op, men vi havde jo dagen for os og kom vel hjem i pæn tid før middagen. Vi var meget tilfreds med at have gennemført turen med vores sam-menlagte 146 år.

Efter middag var vi vidner til et fa-m i l i e d r a m a blandt elsdyr ne-de på græsmar-ken neden for fjeldstuen. Plud-selig kom der en elgko med sine 2 charmerende kalve og en lidt større elg, som elgkoen forsøgte

at jage bort. Arthur fortalte, at det var sidste års afkom, hun ville have væk, for der er ikke plads til flere ”børn”. Det var den ikke sær-lig tilfreds med og blev ved med at komme tilbage, men lige meget hjalp det, væk skulle den.

Besøgsven på Ruten.

Næste aften kom den enlige elg tilbage helt op under vinduerne, hvor der lå en saltklods, som den slikkede af. Klodsen var egentlig anbragt til de græssende heste ovre fra Dalseter. Det var meget spændende at se elge så tæt på. Arthur (og også Ole) tog et hav af billeder.

Vi havde endnu en dag deroppe, men da det ville blive regnvejr, valgte vi at besøge Maihaugen i Lillehammer. Specielt stavkirken nød vi. Vi har en livslang interesse for stavkirker og har for mange år siden skrevet en artikel i Ruten

Skiklubs blad ("Vi samler på stavkirker" - Årgang 23 December 1991).

Efter 3 dejlige dage gik turen hjemover, hvor vi syd for Eidsvoll passerede de enorme vejarbejder, som efterhånden skal skaffe os motorvej et længere stykke. Det er en imponerende opvisning i vejbyggeri med dynamit og kæmpemaskiner.

Næste år regner vi med at tage på tur med hurtigruten.

Efteråret er også børsæson

Rapport fra uge 32

Tekst: Flemming Koue

Fotos: Flemming Koue, Gert Jakobsen og Stine Jensen

Fin ide med 2 x 35

En mørk vinteraften i januar - uge 8 nærmede sig med raske fjed. Uge 8 glæder man sig som sædvanligt til. Sneen lå højt i haven og indendørs var der ild i pejsen. Der skulle hentes lidt mere brænde udenfor. – Et splitsekund – det venstre ben gled på det isede underlag – og der lå jeg så med en skærende smerte i det venstre hofteled. Efter ca. 20 minutter savnede Inger mig. Hun fandt mig liggende i sneen med tænderne klaprende i munden – mest efter chokket.

På hospitalet viste et røntgenbillede, at lårbenshalsen var brækket hofteært. Den blev sat sammen med 2 lange titanskruer, og så måtte jeg belaste benet efter evne. Efter 4 dage på hospitalet var jeg hjemme igen – på krykker. Det blev jo hurtigt klart, at uge 8 måtte aflyses, og forehavendet med at hente Mads, Stine og lille Storm i Gardermoen Lufthavn måtte opgives.

Der er nu i skrivende stund gået 9 måneder. Skruehovederne stikker

nu ca. 2 cm ud af lårbensknoglen som en knagerække, fordi brudstedet er sunket sammen, men jeg har alligevel gjort mange fremskridt og smerterne er næsten forsvundet. Det er planlagt at fjerne de 2 skruer igen i begyndelsen af næste år. Det er slidsomt!

I sommerens løb fik Mads og Stine så den glimrende ide, at de ville fejre deres 70 års fødselsdag (2 x 35) på Ruten i begyndelsen af august. Om vi ville med? Ja – naturligvis. Flere ville med, så det blev efterhånden til et helt lille selskab på 10 personer. August måned på Ruten kan være en fantastisk naturoplevelse; vi har prøvet det før (se Skibladet årg. 35/dec. 2002). Uge 32 blev valgt - ugen efter Peer Gynt-stævnet ved Gålå. Så var vi sikre på at få plads. Nu måtte vi så bare håbe på godt vejr.

Med DFDS til Oslo. Smuk indsejling til Oslo, op ad E6 langs Mjøsen, ad den nye vej til Segalstad Bru (bompenge) og op gennem det sommergrønne fjeldlandskab til Espedalen og Ruten. Det hele ser jo anderledes ud om sommeren, så

der er nok at se på undervejs. Bl.a. er Bjørnsterne Bjørnsons hjem ved Aulestad komplet restaureret. Så det er nu er populært udflugtsmål - evt. med ventetid.

'Tropperne' samles og nyder en Cotopaxi Stout.

Efterhånden samledes 'tropperne' så på Ruten, hvilket blev markeret i strålende solskin ved bænken på græsbakken foran hovedindgangen til fjeldstuen med en Cotopaxi Stout.

Mange har på ski været en tur til Storhøliseter, hvorfra udsigten mod Jotunheimen er anderledes end fra Ruten Fjellstue. Enestående! Man kan om sommeren køre i bil til Storhøliseter (bompenge), så det blev besluttet at køre dertil. Arthur gav os nøglen til en turisthytte med, så vi kunne sidde inde og spise lunchen, hvis vejret skulle være vådt. Det

blev det, men ikke værre, end at vi kunne gå lidt rundt i landskabet med regntøj på. Men det var nu rart at sidde inde og kigge ud på regnen. På tilbageturen klarede det op, og vi syntes, det kunne være morsomt at se skovhuggerhulen Petsiko (se omtale i Skibladet fra december 2009 - uge 8) om sommeren. Man kan køre det meste af vejen dertil, de sidste kilometer må man gå ad en skovsti. Ikke en sjæl møder man. Hytten var åben, og udenfor fossede en bæk med klart vand forbi. Indenfor lignede alt sig selv. Vi skrev selvfølgelig i gæstebogen - igen.

Eftermiddagslur i en af Petsiko's 'magelige' høsenge.

Efter aftensmaden samledes gæsterne udenfor til Arthurs kokekaffe (kokekaffe skal slet ikke koge!), som blev tilberedt over åben ild.

Dagene er jo lange på denne tid af året. Myggene heldigvis få!

Jotunheimvegen til Bygdin (ca. 41 km) er et 'must'. Vejret skal helst være godt - og det blev det så. Der er masser af panoramaer at kigge på undervejs og masser af steder, hvor man kan nyde den medbragte madpakke. Er man til en sejltur, er

I baggrunden Besseggen ved søen Gjende.

turen på søen Gjende forbi Besseggen til Memurubu og retur en flot naturoplevelse. 'River rafting' kan man opleve eller som tilskuer iagttage på elven Sjoa. Stavkirker kan også besøges på en sådan dagtur.

Det var torsdag - traditionen fra uge 8 holdes i hævd - der skulle være festaften med festmiddag - de 2 x 35 år. Vi var i alt 12 gæster på fjeldstuen denne aften, så Berit

havde rigtig sørget for et smukt opdækket bord med blomster, norske og danske flag. Kirsten Albiniussen - uge 8's legendariske sangskrivereske - havde som sædvanlig sørget for en festlig sang ledsaget af diverse familiearvestykker. Lille Storm, som nu er 1 3/4 år følte sig rigtig i sit es, ikke mindst da Berit dukkede op med en kæmpe stor lagkage til dessert. Storm blev rigtig gode venner med betjeningspersonalet - ikke mindst med Karin. - Der var som sædvanlig en quiz senere på aftenen med værdifulde præmier.

Berit's festligt opdækkede 2 x 35 års-fødselsdagsbord - Mads og Stine til ære.

Ak, vejret er hurtigt omskifteligt - så den efterfølgende dag blev lidt småvåd. Dog ikke mere, end at vi kunne gå på brugskunstudstilling i Skåbu og efterfølgende køre ned

til rastepladsen ved Slangen og sætte os ind under et lætag og spise lunchen. Der er nu noget vist beroligende ved bare sådan at sidde og kigge på dyrelivet og den forbistrømmende elv ude i 'næsten-ingenmandsland'. Så på med regntøjet og en gåtur langs Ols-tappen. Her mødte vi nogle unge norske gutter eller

Tillykke!

jenter. Det var ikke rigtig til at se, om det var han- eller hunkøn, for de var på cykel. De kom fra Bygdin ad Jotunheimvegen og så ud, som de havde været i mudderbad.

Ikke langt til Bingsbu. Inger-Anne nyder eftermiddagskaffen og udsigten.

De spurgte om vej til Espedalen. Så det var jo let nok.

Som sagt - hurtigt omskifteligt. Lørdagen bød på fint vejr med sol og flotte hvide skyer over fjeldene. Høj-spændingsløjpen blev valgt til en tur mod Bingsbu for nogle af os. Mads derimod ville en tur til toppen af Ruten i det fine vejr. Stine prøve noget tredje. Helt til Bingsbu nåede vi dog ikke - nok mest på grund af mig og mine

krykker, men vi nåede dog op til toppen af det rigtig stejle stykke (ved trægrænsen) og fandt et herligt sted at sidde og indtage lunchen og nyde den smukke udsigt over mod Jotunheimen.

Løjperne fra om vinteren er ikke let genkendelige om sommeren. Her går det så nu over store sten, sumpede områder, lystigt fossende bække og en interessant flora. Med det rigtige fodtøj og god balance går det dog fint. En herlig og betagende naturoplevelse.

Sidst på ugen kom Ole og Therese (uge 8), som havde sat sig for at prøvegennemvandre den rute, som de vil stå som arrangører af til næste sommer (*se omtalen på side 26-32*). Vi sagde pænt farvel til dem, inden de begav sig afsted på

Morgenstemning på Ruten.

traveturen. ½ time efter dukkede Ole op igen i skarpt trav; han havde glemt at få nøglen med til den første turisthytte, de skulle overnatte i. Hmm!

Afslutningen på ugen blev noget speciel. Vi fik at vide, at Fjellstuen skulle møbles om, fordi der kom et selskab bestående af 50 personer med deres egen medbragte brasilianske guru med navnet Sri Prem Baba (kan googles), som skulle bruge spisesalen til meditation eller sådan noget lignende.

Menuen stod til dette selskab på diverse mystiske urtesupper. Selskabet blev dog senere på hele 65, som dukkede op i løbet af døgnet 24 timer. Snart befandt Inger og jeg os mellem en masse personer i hvide gevandter og bare tæer. Se-

nerne fortrak selskabet til spisesalen, hvor der i dagens løb blev mediteret, og hvorfra der lød nydelig sang, som ud på aftenen dog blev mere lystig. Arthur foretrak at drage ind til Jotunheimen med sine drenge og dér 'meditere' på indtil flere af massivets allerhøje-

ste bjergtoppe.

Nu var det imidlertid ikke sådan, at Inger og jeg blev indlagt til at me-

***Peer Gynt Vegen via Skeikampen -
360 graders rundblik.***

ditere, ej heller til de mange mystiske supper. Berit sørgede for en flot menu til os. - En lidt speciel oplevelse - nok ikke mindst for Berit! Gad vide, om Berit hopper på den en anden gang? Det var vist et par temmelig hæsblæsende dage. Men vel dog forretning?

Hjemturen gik for Ingers og mit vedkommende via Peer Gynt Vegen til Ringebu og derfra over Ringebu fjeldet til Dalarna i Sverige. Vi besøgte bl.a. den store bjørne-

park ved Grønklit (Orsa). Vi synes nu, det er synd for bjørnene, at de skal gå i disse indhegninger. Nogle af dem så da også ud, som om de var ved at blive lidt småtossede. Men der er noget for børn at kigge på.

Mads, Stine og lille Storm tog turen ned til den svenske skærgård, hvor de fandt et hyggeligt overnatningssted.

Vi havde en fin uge 32 på Ruten.

Man er vel berømt - ikke?

To skriftsprog i Norge

Som jeg sidste år lovede læserne af Ruten Skiklubs blad, bringes på siderne 64-66 en kort, kompetent og informativ fortælling om de 2 officielle sprog i Norge.

Som om forvirringen ikke var stor nok i forvejen, så er det - tænkte jeg det ikke nok - minsandten os danskere, som får skylden for hele sprog-miseren. Læs blot selv, hvad professor Bernt Brendemoen siger om den sag.

Flemming Koue

Indtryk fra Oppland og Espedalen - august 2010

Glæden ved langrend

Tekst: Arne Skipper - Foto: Mads Koue

Solen skinner, og det glimter i snekrystallerne, som var de ædelstene. Man hører kun sit eget åndedræt og skienes knirken i sneen. Vi aser opad og puster lidt. Den lille spørger for 17. gang: *"Hvornår skal vi nedad?"* og får svaret: *"Kør du ned til bagtroppen og følg med dem."* Videre opad. Rygsækken holder på varmen, så man inden længe er våd på ryggen. Her er et dyrespor! Alle giver deres vurdering, som spænder fra ulv over bjørn til hare eller mus. Videre til et nyt plateau, hvor der bliver delt appelsin ud.

Er langrend sundt?

Langrend er en total idrætsgren. Alle store muskelgrupper trænes, og samtidig trænes balance og koordination (det er manglende træning og vedligeholdelse af disse basale funktioner, der ofte er årsag til, at ældre mennesker falder og brækker deres knogler).

Ja, langrend er sundt, fordi:

- 1) Langrend er konditionstræning for alle aldersgrupper øvede som uøvede.
- 2) Langrend er skånsom træning, som ikke belaster led og muskler

unødigt.

3) Langrend giver fantastiske naturoplevelser. Man kan komme frem til ellers utilgængelige steder.

4) Langrend er mentalt sundt.

Altså: Ingen grund til betænknings: PÅ MED LANGRENDSKIENE!

Langrend giver sidegevinster

Man har mange gode oplevelser fra terrænet omkring Ruten Fjellstue. For eksempel da vi under vinterolympiaden i 1994 havde kæmpet os op på Ruten. Her nød vi den storslåede udsigt medens vi delte en Kviklunch. Pludselig hørte vi motorstøj, og i samme nu så vi et lille énmotors fly ca. 20 m fra os. Piloten fløj nogle cirkler omkring Rutens top, han vinkede og kikkede med længsel i blikket på vores kaffekopper, og vi vinkede tilbage, mens vi tilbød ham en kop kaffe. Det var næsten som en kendt kaffereklame herhjemme.

Men man kan også komme i knibe og få hjælp. På en tur hjem fra Hestådalen brækkede min sål i skistøvlen, så skien ikke kunne sidde fast, og jeg begyndte naturligvis

også at fryse om foden. Men ikke længe efter kom et norsk ægtepar også fra Hestådalen. Han så i et nu problemet og sagde til sin kone, at hun skulle aflevere sine ski med kabelbinding til mig. Hun så godt nok lidt forbløffet ud, men adlød. Så fik jeg en plastikpose om foden og løb i et stræk til Bingsbu og derfra ned til Ruten Fjellstue, hvor den norske frue stod og ventede med en forklaring om at kanterne på mine ski var slidt runde. Arthur var straks leveringsdygtig i et par ski med stålkanter – og hvilken herlig fornemmelse at kunne bestemme over skiene på de næste ture.

Men det er jo ikke alle, der kan se fordelene ved langrend. Et mindre opløb af gæster inde fra vore unge

naboer her i Odense diskuterede ivrigt skiløb, da jeg kom hjem fra hundeluftturen. Jeg spurgte: ”*Er det langrend, I taler om*”? - ”*Nej, er du gal, det er jo gammeldags!*” lød det fra en ung fyr, hvortil hans pige vredt spurgte: ”*Siger du, at det, min mor og far tog os med til, da jeg var barn er gammeldags?*” Gutten fastholdt sin udtalelse og fik en syngende lussing af pigen. – Jeg tror, at hun har fået overbevist ham om langrends fortræffeligheder, de går stadig hånd i hånd.

Alle i familien her er bidt af langrend – i dagene mellem jul og nytår indtages Rutens herlige langrendsløjper af 17 Skippere i alderen 3 mdr. til 70 år – **og ih, hvor vi glæder os!**

2 af 17 Skippere ved Bingsbu.

Rapport fra webmasteren

Tekst og foto: Svend Gundestrup

Endnu et år er gået. - I år har det være færre tilfælde af hackning af hjemmesiden, men forsat et flot antal besøgende. Vi har tvangsoprettet alle medlemmer, så de automatisk er på mailing listen.

Vi har i det forgangne år snakket om, hvordan man kan udvide/ forbedre hjemmesiden. Der har været nogle forslag, fx. facebook, myspace, flirk; alle disse sider er gratis, men desværre ejer de alt indhold, man uploader til dem, fx. billeder osv., hvilket vi ikke er interesseret i.

Det er nu muligt at se vejret på Ruten. Der vil i efteråret/vinteren blive arbejdet på at rette designet let til. Igen vil jeg bede om, at alle, som har forslag, billeder, historier osv, kontakter mig gennem hjemmesiden, eller skrive på mail til webmaster@rutenskiklub.dk, så jeg kan få jeres bidrag med på siden.

Statistik fra hjemmesiden

Medlemmer: 83

Indhold: 19

Links: 2

Indholdsvisningshits: 19.902

I september måned og 1 måned frem blev den automatiske brugeroprettelse stoppet pga. en masse falske brugere fra bla. Rusland samt Kina, som helt sikkert ikke havde ren sne i posen.

Den 28.09.2010 er webmasteren blevet far til en pragtfuld pige på 3.074 gram og 48 cm.

Alle ønskes en god Ruten-sæson.

*Svend Gundestrup
Webmaster*

www.rutenskiklub.dk

*Vi siger stort tillykke med lille
Emma - med den fine skihue!*

Bokmål og nynorsk: Den norske språkforvirringen

Af Professor Bernt Brendemoen

Det fortelles at en person i et fjernt land trodde han hadde funnet en meget sjelden pengeseddel med trykkfeil da han på den ene siden leste “Norges Bank”, men på den andre “Noregs bank”. Imidlertid ser alle norske pengesedler slik ut. Og det er ikke bare navnet på landet som har to former, men også svært mye annet. Hvis man spør om de parallelle formene representerer to forskjellige språk, vil mange nordmenn rope “ja!”, men virkeligheten dreier det seg om kodifiserte dialekter av ett og samme språk.

Og det er danskene som har skylden! Da den norske tronen stod uten arving i 1312, kom Norge smått om senn under dansk styre, eller rettere sagt, som det stod i norske historiebøker tidligere: “Firehundreårsnatten senket seg over Norge”. Norge ble oversvømmet med danske embetsmenn, og det norske språket, som var representert med en rik litteratur, ble fortrengt til avkroker i daler og langs fjorder, for ikke å nevne til Island, mens dansk ble det toneangivende

språket i byene, hvor man snakket et blandingsspråk av dansk og norsk, eller for å si det populært: Dansk med norsk uttale. Samtidig ble dansk det eneste skriftspråket.

Det var først etter “frigjørelsen fra danskenes åk” i 1814 at den norske nasjonalismen begynte vokse frem. Den autodidakte Ivar Aasen reiste rundt på den norske landsbygda, spesielt på Vestlandet, og studerte dialektene der, som hadde bevart mange trekk fra før den danske innflytelsen gjorde seg gjeldende, og skapte på grunnlag av dem på midten av 1800-tallet et språk han kalte *landsmål*. Slik ble grunnlaget for den norske språkstriden skapt. Landsmålstilhengere hadde som mål at deres språk skulle erstatte *riksmålet*, som var navnet på den dansk-baserte varianten, og som i sin skriftlige form altså var identisk med dansk. Årene som gikk, var preget av ortografiske reformer av riksålet for å bringe det mer i pakt med norsk uttale. Samtidig fikk landsmålet navnet *nynorsk*. Imidlertid gikk håpet om å fusjonere nynorsk

og riksmål til et hybridspråk (som ble kalt *samnorsk*) aldri i oppfyllelse. Derfor har man idag to offisielle språk i Norge, *nynorsk* og *bokmål* (som er navnet på en noe oppmyket form av det gamle riksmålet), som begge ligger under det norske språkrådets kontroll. (I 1998 ble det offentlig besluttet at arbeidet for å bringe de to “målformene” sammen, skulle opphøre).

I de fleste tilfeller er det så små forskjeller mellom bokmål og nynorsk at det ihvertfall for en utenforstående fortoner seg fullstendig absurd at begge “målformer” skal være offisielle språk og at alle offentlige skjemaer skal forefinnes i begge former. Ikke nok med det, norske skoleelever er nødt til å lære begge målformer og beherske begge skriftlig. Man kan tenke seg hvilken frustrasjon tilegnelsen av aktive kunnskaper i det andre språket er forbundet med, og hvor mye energi som sløses bort på noe som egentlig er fullstendig unødvendig, i og med at de to “målformene” er innbyrdes 100% forståelige.

Et av de viktigste forskjellene mellom målformene er at nynorsk, og i tillegg svært mange dialekter, inkludert bydialektene, har endelsen

-a i bestemt form av hunkjønns-substantiver, mens dansk jo ikke har femininum i det hele tatt. Tradisjonelt heter bestemt form av ordet *gate gaten* (som på dansk *gaden*), og en mengde gater i byene ender tradisjonelt på *-gaten*. Imidlertid er *gata* svært vanlig i talespråket, og brukes også til og med i de fleste former for bokmål som ikke er spesielt konservative. Denne mangelen på konsekvens er spesielt tydelig i egennavn: heter det *Peer Gynt-veien* eller *Peer Gynt-vegen*, *Veidirektoratet* eller *Vegdirektoratet*? Dette er bare eksempler på den variasjonen som forekommer, en variasjon som har ført til at de siste rettskrivningsreformene gir rom for alle mulige skrivemåter og bøyninger. Ifølge språkrådet kan man i prinsippet skrive slik man vil. Man kan trygt si at det norske språket i dag er preget av et ortografisk og grammatisk anarki. Anarki kan være en bra ting fordi man kan gjøre hva man vil, men det kan også ha negative effekter; for eksempel blir stilistikken og folks språkfølelse skadelidende.

Dansker finner ofte at norsk virker litt infantilt når de ser skrivemåter som *sentral* (og ikke *central*), *por-sjon* (og ikke *portion*), *sjalu* (og

ikke *jaloux*), og det er helt korrekt at målet for mange av de ortografiske reformene har vært å forenkle. Etymologiserende skrivemåter slik man har på alle andre språk, skal vi ikke ha noe av i Norge. Forenklingen har foregått i flere etapper. Dette er nå gått så langt at man i 1996 gikk inn for at fremmedord i praksis skulle kunne skrives slik det uttales, altså f.eks. *pøb* for *pub*, *gaid* for *guide* og *sjarter* for *charter*. Disse siste forslagene har imidlertid ikke slått an.

Språkrådet uttaler alltid at “det er et viktig pedagogisk og demokratisk prinsipp å gjøre skriftspråket tilgjengelig for flest mulig.” Noe Språkrådet imidlertid tydeligvis ikke riktig har forstått, er at de generelle engelskkunnskapene hos den norske befolkningen etter hvert er kommet opp på et høyt nivå, og at de fleste vil ha seg forbedt den nedlatende formen for patronisering slike skrivemåter representerer.

*Skåbu Kirke i vinterdragt
November 2009*

TUXEN

AV-CENTER

Alt i lyd, lys & AV-udstyr

TUXEN AV-CENTER har rødder helt tilbage til 1955, hvor TUXEN FOTO åbnede i hjertet af København. Allerede fra den spæde begyndelse gjorde TUXEN FOTO sig i udlejning af optage- og præsentations-udstyr under navnet "Foto Udlejningen". TUXEN FOTO blev snart til TUXEN FOTO & AV-CENTER, og udviklingen fra dias og film til moderne av-udstyr baseret på edb og lyd, blev en væsentlig del af nutidens TUXEN AV-CENTER.

I starten af 2005 overtog vi driften af firmaet SGU LYD & LYS, som var et salgs og udlejningsfirma, hovedsageligt med installationer af cafeer, barer og diskoteker, samt udlejning til events og koncerter.

Vi er således blevet en dynamisk sammensætning af gedigen viden fra fortiden, og stor kompetence i nutidens moderne teknik.

Vores succes skyldes ikke mindst holdningen til, at den lille kunde en dag kan blive den største. Tilfredse kunder skaber gode forbindelser, som igen er med til at skabe succes.

Vi håber, at se dig som kunde hos TUXEN.

Meterbuen 6 - Bygning 9 - 2740 Skovlunde
tuxen@tuxen.dk
Tlf. 38889393

www.tuxen.dk

VINTER NORGE

2010 - 2011

Norge - for alle skientusiaster!

*Bestil årets skiferie hos
Norsk Rejsbureau*

NORSK
REJSEBUREAU

- Side 1909 -

Frederiksberggade 10
33124565

TF: 145 33124565

www.norskrejsbureau.dk